ΕΤΟΣ Γ' — ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) ΤΗ 29 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1918 — ΑΡΙΘ. 401

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ Σελλ. 10
Ἑξάμηνος » 6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ » 15
Ἑξάμηνος » » 7
Ἐπιδοπιήσεις καὶ διατριβαὶ τὴν γραμβὴν Γρ. 2.

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Κεντρικὴ Ὁδός.—Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 26. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. | Ὑπεύθυνος Διευθυντής ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΝ ΑΝΟΡΘΩΣΙΝ

ΑΙ ΧΕΙΡΟΝΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΠΑΡΕΛΚΥΣΕΩΣ

Ἀποστασία κατὰ τῶν Ἐκκλησ. ἀρχῶν.—Οὐσιώδης ἔλλειψις ληξιαρχικῆς στατιστικῆς γάμων καὶ διαζυγίων.—Αἱμομιξίαι καὶ παράνομοι συνοικισμοί.—Ἀντίθεσις ἠθῶν Πολιτείας καὶ Κοινωνίας.—Ἐξώθησις εἰς θρησκευτικὴν ἀδιαφορίαν καὶ ἀσέβειαν.

Ὁ χρόνος καθ' ὃν ὡρίσθη ἡ σύγκλησις τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου, τῇ 7 τοῦ μεθαύριον ἀρχομένου μηνὸς Δεκεμβρίου, φοβούμεθα ὅτι καὶ διὰ τὴν χειμερινὴν τοῦ ἔτους ὥραν καὶ διὰ τὴν τεσσακονθήμερον νηστείαν, ἐγγίζουσαν πρὸς τὰς μεγάλας Δεσποτικὰς ἑορτάς, θὰ ἐδικαιολόγει τὴν ματαίωσιν καὶ τῆς νέας ταύτης ἀποπείρας ἢ τὴν ταχεῖαν διακανόνισιν τῶν ἐπαναληφθησομένων ἐργασιῶν, εἰποτε κατηρτίζετο ἀπαρτία, καὶ νέα θὰ ἐπῆρχετο ἀναβολὴ καὶ παρέλκυσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος.

Ὡς συνέπειαν τῶν παρελκύσεων τούτων ὑπωπτεύσαμεν ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ ἡμῶν δυοῖν θᾶτερον ἢ ἐπανάστασιν ἢ ἀπογοήτευσιν καὶ ἀποκαρτέρησιν τῶν ὑπευθύνων καὶ τοῦ ἀνευθύνου καὶ θυσιαζομένου κατωτέρου κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ.

Ὡς φαίνονται τὰ πράγματα, χωροῦσι πρὸς τὴν ἐπανάστασιν, καὶ τοῦτο κατὰ τρόπον τὰ μάλιστα ἐπικίνδυνον, διότι φέρει αὕτη τὸν κακοήθη χαρακτῆρα ἀποστασίας οὐ μόνον κατὰ τῶν προσώπων τῶν ἀρχιερέων, ἀλλὰ κατ' αὐτῶν τῶν ἱ. κανόνων καὶ τῶν ἱερῶν παραδόσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν δημοσιευθέντων ληξιαρχικῶν στατιστικῶν πινάκων διὰ τὸ 1911 καὶ 1912 κατέδειξε τὴν γονιμότητα καὶ θνησιμότητα τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κύπρου καὶ ἀπολύτως μὲν οἱ ἀριθμοὶ τῶν γεννήσεων εἶνε ἱκανοποιητικοὶ διότι ἅπαντα τὸν πληθυσμὸν, καὶ ὡς πρὸς τὴν ἀντίστοιχον θνησιμότητα εἶνε πολλῷ ὑπέρτεραι αἱ γεννήσεις, ἐμφαίνουσαι τὴν σταθερὰν καὶ σημαντικὴν αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου, γεγονὸς τὰ μάλιστα εὐάρεστον καὶ εὐοίωνον. Ἐὰν μάλιστα οἱ πίνακες συνετάσσοντο κατὰ ἐθνότητας, ἀποχωριζομένων τῶν Μωαμεθανῶν, τὰ ἐξαγόμενα ἀπὸ τῶν πινάκων τούτων θὰ ἦσαν πολλῷ μᾶλλον εὐάρεστα διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τῆς Νήσου.

Οἱ πίνακες οὗτοι εἶνε ἐλλιπεῖς ὡς πρὸς ἄλλας οὐσιώδεις πληροφορίας περὶ τῶν γάμων καὶ διαζυγίων, ὡς καὶ περὶ τῶν παρανόμων συνοικισμῶν καὶ τῶν νόθων καρπῶν τῆς ἀνομίας ταύτης, καὶ ταύτας ἠδύναντο καὶ ὤφειλον νὰ παρέχωσιν αἱ Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀρχαί, ἀγρύπνως παρακολουθοῦσαι τὸν κοινωνικὸν καὶ κατ' οἶκον βίον τῆς οἰκείας πνευματικῆς ποίμνης ἑκάστου.

Φαίνεται ὅμως ὅτι καὶ ἐν τούτῳ ἐπικρατεῖ ἔν τε τῇ Ἀρχιεπισκοπῇ καὶ ἐν ταῖς Μητροπόλεσι πλήρης ἀδιαφορία καὶ ἀμέλεια, ἀφοῦ μέχρι τοῦδε οὐδεμία ἐδημοσιεύθη σχετικὴ πληροφορία.

Ἐντούτοις τοιαῦται ληξιαρχικαὶ στατιστικαὶ εἶνε ἀναγκαιόταται, διότι θὰ κατεδείκνυτο ὑπὸ τούτων ἡ κοινωνικὴ καὶ οἰκογενειακὴ ἠθικὴ κατάστασις καὶ θὰ ἀπεκαλύπτοντο αἱ ἠθικαὶ νόσοι, καὶ θὰ ἐπεδιώκετο ἡ πρόληψις καὶ ἴασις τούτων.

Ἄλλοτε παρ' ἀρχιερέως τῆς νήσου ἐδόθησαν γενικαί τινες πληροφορίαι περὶ παρανόμων συνοικισμῶν καὶ μάλιστα περὶ αἱμομιξιῶν, αἵτινες προκαλοῦσιν ἀγανάκτησιν καὶ φρίκην, διότι κάπου μὲν ἐν Πάφῳ πατὴρ συνοικεῖ τῇ ἰδίᾳ θυγατρὶ καί που τῆς Ἐπαρχίας Ἀμμοχώστου,—δὲν κατονομάζομεν τὰ χωρία φειδόμενοι τῆς φιλοτιμίας καὶ τῆς αἰδοῦς τῶν κοινοτήτων—ἀλλαχοῦ πάλιν ἀδελφὸς ἀδελφῇ· πέρα δὲ τῶν ἐξ αἵματος στενωτάτων τούτων συγγενικῶν βαθμῶν, οἱ παράνομοι συνοικισμοὶ εἶνε πολυάριθμοι, καὶ ὑπάρχουσι μάλιστα ἀποστάται οὐ μόνον αὐτοὶ μετ' ἀναισχυντίας καὶ ἀναιδείας παρουσιαζόμενοι πρὸ τῶν κοινωνιῶν παρ' αἷς διάγουσιν ἀλλὰ—θλιβερώτατον εἰπεῖν—διὰ τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη τυγχάνοντες καὶ ἀξιωμάτων πολιτικῶν ἢ κοινοτικῶν, ἰσότιμοι καὶ ἀνώτεροι μάλιστα τῶν ἐναρέτων καὶ χρηστῶν ἀνθρώπων φερόμενοι.

Παρ' ἑκάστῃ σχεδὸν κοινότητι ἀπαντῶσιν ἕν, δύο ἢ καὶ πλείονα τοιαῦτα σκάνδαλα, ποῦ μὲν ἐν κρυπτῷ καὶ μετά τινος συστολῆς, ποῦ δὲ ἐν τῷ φανερῷ καὶ μετ' ἀναισχυντίας καὶ ἀναιδείας κτηνώδους.

Πρὸ μηνὸς περίπου πατὴρ ἐνήγαγε τὸν ἴδιον υἱὸν ἐνώπιον τοῦ πταισματοδικείου Κηρυνείας ὡς κακοποιήσαντα αὐτόν· ὅτε ὁ πταισματοδίκης ἐζήτησε παρὰ τοῦ μάρτυρος πατρὸς τὴν αἰτίαν τῆς τόσον ἀσεβοῦς συμπεριφορᾶς τοῦ υἱοῦ του κατ' αὐτοῦ, εἶπεν ὅτι ἐδάρη παρὰ τοῦ υἱοῦ του, διότι ἀπέτρεπε καὶ ἐπέπληττεν αὐτὸν καὶ ἠπείλει νὰ τὸν ἀποκληρώσῃ, διότι συνῆψεν ἀθεμίτους σχέσεις πρὸς πρώτην ἀνεψιάν του.

Ὁ κατηγορούμενος δὲ υἱὸς παραινούμενος καὶ ἐπιπληττόμενος ὑπὸ τοῦ συνηγόρου του δικηγόρου, ἀπήντησε μετὰ κυνικῆς παρρησίας **«καὶ σεῖς ἐδῶ οἱ δικηγόροι στὴν Κερύνειαν εἶντα ποῦ κάμετε!»**

Ἐν ἄλλῳ χωρίῳ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, ὅπερ δὲν ὀνομάζομεν, κάποιος πρὸς τῇ νομίμῳ συζύγῳ του συνοικεῖ ἐν γνώσει καὶ καταναγκαστικῇ ἀνοχῇ ταύτης καὶ μετὰ τῆς γυναικαδέλφης του, καὶ ὁσάκις εἴτε παρὰ ἱερέων εἴτε παρὰ προκρίτων παραινεῖται ἢ ἐπιτιμᾶται ἔχει πρόχειρον νὰ προβάλῃ καὶ προβάλλει ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας του παράδειγμα, διὸ οὗ νομίζει ὅτι δικαιολογεῖται, καὶ φιμώνει πᾶν στόμα κατ' αὐτοῦ. Πρὸ ἐξ σχεδὸν μηνῶν ἔν τινι χωριδίῳ τῆς Σολέας εἷς χωρικὸς νέος ἐφόνευσε τὴν ἰδίαν ἐξαδέλφην μεθ' ἧς εἶχε συνάψει σχέσεις ἀθεμίτους καὶ ηὐτοκτόνησε πλήξας ἑαυτὸν διὰ τῆς αὐτῆς μαχαίρας.

Ἐπιπόλαιος καὶ γοργὴ ἔρευνα αἱμομιξιῶν καὶ παρανόμων συνοικισμῶν ἀποκαλύπτει κατάστασιν τὰ μάλιστα θλιβερὰν, καὶ ἀποτελοῦσιν αὗται συμπτώματα βαθείας καὶ φθοροποιοῦ νόσου, ἧς ἡ θεραπεία ἔδει νὰ ἐπιδιωχθῇ ὑπό τε τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Πολιτείας. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ Πολιτεία παρ' ἡμῖν εἶνε ξένη καὶ διάφορον ὅλως πρὸς ἡμᾶς ἔχει τὴν ἀντίληψιν περὶ τῆς κοινωνικῆς καὶ οἰκογενειακῆς ἠθικῆς, δὲν δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν οἱανδήποτε βοήθειαν παρ' αὐτῆς. Παράδειγμα πρόσφατον παρέχει ἀπόφασις τοῦ ἐφετείου τῆς π. ἑβδομάδος. Γυνή τις κατέλιπε τὸν ἴδιον σύζυγον καὶ ἔζησε μακρὰν αὐτοῦ ἐπὶ δύο ἔτη, ὅτε ἤγειρεν ἀγωγὴν κατὰ τοῦ ἐγκαταλειφθέντος συζύγου ἀπαιτοῦσα διατροφὴν παρ' αὐτοῦ. Τό τε Ἐπαρχιακὸν Ἀμμοχώστου καὶ τὸ Ἐφετεῖον ἐξέδοσαν ἀπόφασιν ὑπὲρ τῆς γυναικός, καταδικάζουσαν τοῦτον εἰς τὴν διατροφὴν αὐτῆς. Ἐντούτοις ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία θεωρεῖ λόγον διαζυγίου καὶ ἀν τρεῖς μόνον νύκτας ἡ σύζυγος διαγάγῃ ἐκτὸς τοῦ συζυγικοῦ καὶ τοῦ πατρικοῦ οἴκου, εἰς οὐδεμίαν δικαιουμένη ἀποζημίωσιν.

Αἱ συνέπειαι τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου θὰ εἶνε ὀλέθριαι διότι πᾶσα γυνὴ ἐπιρρεπὴς εἰς παρεκτροπὰς καὶ μὴ σεβομένη ἑαυτὴν θὰ καταλείπῃ τὸν ἴδιον σύζυγον καὶ εἶτα θὰ ὑποχρεοῦ αὐτὸν ἢ νὰ συζῇ μετ' αὐτῆς ἑκὼν ἄκων ἢ νὰ διατρέφῃ αὐτήν.

Ἡ τελευταία αὕτη ὑπόθεσις εἶνε ἀξία μεγίστης προσοχῆς καὶ πρέπει νὰ μελετηθῇ ὑπό τε τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν καὶ ὑπὸ τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ Κοινοῦ, ὅπερ ἐξακολουθεῖ νὰ θεωρῇ πολυτιμότατον καὶ ἱερώτατον χρῆμα τὴν ἁγνότητα τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, καὶ τὸν γάμον ὡς μέγα καὶ ἱερὸν μυστήριον.

Ἡ αὐθαίρετος καὶ ἀνεξέλεγκτος διαχείρισις τῆς ἱερᾶς περιουσίας καὶ τῶν ἀπὸ ταύτης προσόδων ὑπὸ ἀρχιερέων καὶ ἡγουμένων, καθόσον μάλιστα οὐδεμίαν ὠφέλειαν ἀπὸ τούτων καρποῦνται ἡ τε Ἐκκλησία καὶ ἡ κοινωνία—σκανδαλίζει τὸ χριστιανικὸν πλήρωμα, ὅπερ δικαίως ἀξιοῖ νὰ γνωρίζῃ ποῦ καὶ πῶς διατίθενται αὗται, ἔχει δὲ ἀπ' αἰώνων ἤδη βαθεῖαν ἐντύπωσιν, ὅτι αἱ ἱεραὶ πρόσοδοι πρὸς ἱεροὺς μάνον σκοποὺς πρέπει νὰ διατίθενται. Ἀπὸ πολλῶν ἤδη ἐτῶν, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν μακρὰν διαμάχην περὶ τὸ ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα πλεῖσται κοινότητες ἠρνήθησαν πρὸς τὰς οἰκείας ἐκκλησιαστικὰς ἀρχὰς καὶ ἰδίᾳ πρὸς τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν τὴν καταβολὴν τῶν ἔκπαλαι εὐσεβῶν εἰσφορῶν ὑπὸ τύπον θρονικῶν, λειτουργικῶν, κανονικῶν, ἃς οὐδέποτε ἠμφισβήτησαν, ἀλλ' ἐπεφύλαξαν διὰ ἰὴν ἀποκατάστασιν κανονικῶν καὶ νομίμων Ἀρχιερέων, ἐλλείψει ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς διαχειριστὰς κληρικοὺς τῶν χηρευόντων θρόνων.

Δυστυχῶς καὶ μετὰ τὴν κανονικὴν καὶ νόμιμον ἀποκατάστασιν τῆς Ἱεραρχίας πολλαὶ κοινότητες διατεθειμέναι ἐν ἀρχῇ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων αὐτῶν, ἕνεκα τῆς ἀνεξελέγκτου διαχειρίσεως καὶ τῆς ἐφ' ἃ μὴ δεῖ δαπάνης τῶν ἱερῶν προσόδων ἀρνοῦνται οὐχὶ ἀδικαιολογήτως τὰς ἐν λόγῳ εἰσφορὰς, καὶ ἐκκλησιαστικαί τινες ἀρχαὶ θέλουσι νὰ ἐκβιάσωσιν αὐτὰς στεροῦντες τῶν θείων δωρεῶν τὰς Ἐκκλησίας· ἀναγορεύουσι δηλ. εἰς τοὺς ἱερεῖς πᾶσαν ἱεροπραξίαν παρὰ ταῖς κοινότησι ταύταις καὶ κλείονται οἱ ναοὶ πρὸ τῶν χριστιανῶν. Αἱ ἠθικαὶ συνέπειαι τοιαύτης ἐνεργείας καὶ συμπεριφορᾶς τῶν Ἐκκλησιαστ. ἀρχῶν πρὸς τὰς χριστιανικὰς κοινότητας θὰ ἔχωσιν ὀλεθρίας συνεπείας.

Ἡ θὰ ἐξωθηθῶσιν οἱ ἱερεῖς νὰ ἱεροπράττωσιν ἐναντίον τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν ἀρχιερέων αὐτῶν ἢ αἱ κοινότητες θὰ ἀδιαφορήσωσι πρὸς τὰ θρησκευτικὰ καθήκοντα αὐτῶν ἀπεχόμεναι τῆς Ἐκκλησίας, ἀφοῦ κλείουσι ταύτας πρὸ αὐτῶν αὐταὶ αἱ Ἐκκλησιαστ. ἀρχαί, καταφανὴς δὲ καὶ δυσοίωνος ὑπάρχει πορ' αὐταῖς ροπὴ πρὸς τοῦτο.

Ἐὰν ἡ παρέλκυσις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος παραταθῇ καὶ ἡ λύσις του ἀναβληθῇ ἐπ' ἀόριστον, μετὰ τῆς ἠθικῆς καταπτώσεως καὶ τῆς ἐπιτεινομένης θρησκευτικῆς ἀδιαφορίας οὐ μόνον αἱ κοινότητες θὰ ἀρνηθῶσι δεδικαιολογημένως πᾶσαν εἰσφορὰν πρὸς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς Ἀρχάς, οὐ μόνον οἱ ἱερεῖς θὰ ἀποστατήσωσιν ὑπ' ἀνάγκης κατὰ τῶν προϊσταμένων πνευματικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ καὶ ὁ πρὸς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν κτημοσύνην ἐξασθενῶν ἀπὸ πολλοῦ σεβασμὸς θὰ ἐκλίπῃ καὶ πᾶς ὁ δυνάμενος ὁπωσδήποτε θὰ σφετερίζεται καὶ θὰ διαρπάζῃ αὐτήν.

Δὲν μορμολυττόμεθα σκιαγραφοῦντες τὰς ἐπικειμένας ὀλεθρίας συνεπείας τῆς παρελκύσεως τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ζητήματος, διότι προμηνύματα τούτων ὑπάρχουσι πλεῖστα, ἅτινα καὶ γνωρίζουσι καὶ βλέπουσιν οἱ δυνάμενοι καὶ θέλοντες νὰ βλέπωσιν.

ΕΝ ΤΗ, ΒΟΥΛΗ, ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΣ

Ἡ χρηστότης τῶν Ἑλλήνων πολιτικῶν.—Κοινοβουλευτικὴ μονομαχία Βενιζέλου—Στράτου.—Συκοφάνται καὶ καταχρασταὶ ὑπηρεσίας σύμβουλοι τοῦ κ. Βενιζέλου.—Πλήρης ἀναίρεσις τῆς συκοφαντίας περὶ τοῦ Ρίου—Ἰανεείρου.—Αἱ ὑπηρεσίαι τοῦ κ. Στράτου πρὸ τοῦ πολέμου καὶ ἐν τῷ πολέμῳ.—Ἀνεξάρτητος ἀλλὰ συμφέρουσα γνώμη καὶ ἐνέργεια εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῆς Χώρας.—Ἡ διπλωματικὴ περίνοια καὶ ἡ προνοητικὴ μέριμνα τοῦ κ. Βενιζέλου.—Ἡ πολιτικὴ καὶ διπλωματικὴ εὐθύτης τοῦ διαπρεποῦς πρωθυπουργοῦ.—Ἀδυναμίαι τοῦ ἀνθρωπίνου.—Σώτειρα ἡ Θεία Πρόνοια, διὰ τοῦ ἑλληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ καὶ τοῦ Στρατηλάτου Βασιλέως.

Ἐν τῷ προηγηθέντι φύλλῳ ὑπεσχόμεθα ὅτι θὰ μετεδίδομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας τὰ ἐξελιχθησόμενα ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὴν ἐγερθεῖσαν μετοξὺ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ πρώην ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Στράτου ἔριν διὰ τὴν τόσον ἀπότομον καὶ ἐκ τῶν ὑστέρων ἀδικαιολόγητον ἀπομάκρυνσιν τοῦ τελευταίου ἐκ τῆς Κυβερνήσεως, ὅστις κατὰ τὸν δίτταν πόλεμον εἰργάσθη μετὰ μεγάλης ὀραστηριότητος καὶ ἀξιοσημειώτου ζήλου.

Εἶνε διὰ πάντα Ἕλληνα πολὺ εὐχάριστον ὅτι ἀπὸ τῆς διεξαχθείσης κοινοβουλευτικῆς μονομαχίας Βενιζέλου—Στράτου, ἐξῆλθον ἀμηχότεροι ἀτρωτοι, κατὰ τι δὲ μόνον μειονεκτῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς, ὅστις δὲν ἠδυνήθη νὰ δικαιολογήσῃ τὴν σκαιὰν συμπεριφορὰν του πρὸς συνάδελφον, οὕτινος δὲν ἠδυνήθη νὰ ἀρνηθῇ οὔτε νὰ μειώσῃ τὰς σπουδαίας ὑπηρεσίας ὅτε διηύθυνε τὰς ναυτικὰς δυνάμεις τῆς πατρίδος ἡμῶν, αἵτινες δὶς ἐστέφθησαν ὑπὸ τῆς Νίκης καὶ τῆς Δόξης.

Ὁ κ. Στράτος μετὰ σθένους καὶ παρρησίας, ἅτινα ἐμπνέει ἡ στερρὰ πεποίθησις ἐπὶ τὰ ἴδια ἔργα καὶ τὴν ἰδίαν χρηστότητα, ἠδυνήθη δι' ἀκαμάχητων μεμαρτυρημένων ἐπιχειρημάτων νὰ καταρρίψῃ πάσας τὰς κατ' αὐτοῦ συκοφαντίας καὶ νὰ ἀναδειχθῇ ὡς πάντες σχεδὸν οἱ Ἕλληνες πολιτικοί, ἀνώτερος πάσης ὑποψίας περὶ τῆς χρηστότητος καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῆς ὅλης διαχειρίσεως τῆς ἐμπιστευθείσης εἰς αὐτὸν δυσχερεστάτης ἐξουσίας ἐν κρισιμωτάταις ἡμέραις θνικαῖς.

Τμηματάρχης τις, ὁ κ. Λιακόκπουλος, κατηγόρησε πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν τὸν κ. Στράτον, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ προσλάβῃ αὐτὸν ὡς ὑπουργὸν, ὅτι εἶχε μετάσχει εἰς μεταλλευτικὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ὅτι ὡς ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ὑπὸ τὸν κ. Ράλλην εἶχε κάμει συμβιβασμὸν περὶ μεταλλευτικῶν ὑποθέσεων, εἰς ἃ, ἦτο συνεταῖρος. Προκαλεῖ ὁ κ. Στράτος τὸν κ. Ράλλην νὰ εἴπῃ ἂν εἶχε συνέλθει τοιοῦτον συμβούλιον μεταλλευτικὸν ἐπὶ τῆς προπεπαναστατικῆς περιόδου, καὶ ὁ κ. Ράλλης ἀπαντᾷ: «Δὲν πιστεύω ὅτι ὑπῆρξε τοιοῦτος κατάπτυστος ὑπάλληλος».

Ὁ κ. Στράτος λέγει ὅτι παρέδωκε πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Βενιζέλον συμβολαιογραφικὴν ἀπόδειξιν, ὅτι δὲν ἦτο αὐτὸς συνδηλωτὴς εἰς 13 μεταλλεῖα, ἀλλ' ὁ πατήρ του τῷ 1871, ὅτε αὐτὸς δὲν εἶχεν ἔτι γεννηθῇ, παρέσχε δὲ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ἔγγραφον ἀπόδειξιν ὅτι ὁ Ηλ. Λιακόπουλος πρῶτος γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὃν ἔπαυσεν ὁ κ. Στράτος, διότι ἦτο συνεταῖρος μεταλλείου κατὰ 10 %, καὶ ἔδειξεν ὅτι τὸν συνεταιριάμὸν ἔλαβεν ὡς ἀμοιβὴν τῶν ὑπηρεσιῶν του πρὸς παραχώρησιν μεταλλείου. Κατέδειξεν εἶτα ὁ κ. Στράτος ὅτι ὁ κ. Λουκᾶς Ρουφος βουλευτὴς Παιρῶν ἐξέφρασε συκοφαντίας κατ' αὐτοῦ καὶ ἐδημοσιεύθησαν αὗται ἐν τῷ ἀτικῷ «Χρόνῳ», καὶ ὁ μὲν συκοφάντης Λιακόπουλος διωρίσθη νομικὸς σύμβουλος τοῦ Πρωθυπουργοῦ, ὁ δὲ κ. Λουκᾶς Ρούφος Γεν. Διοικητὴς Κρήτης.

Τὴν συκοφαντίαν ὅτι ὁ Στράτος χάριν γενναίας δῆθεν προμηθείας ἐματαίωσε τὴν ἐξαγορὰν ἰσχυροῦ γερμανικοῦ νεοπαγοῦς θωρηκτοῦ, ἵνα ἀγορασθῇ τὸ ἐλαττωματικὸν τοιοῦτον τῆς Βραζιλίας «Ρίον—Ἰανέειρον» κατέδειξεν ἀβάσιμον καὶ κακόβουλον,

«Ἐσπέραν τινὰ ὁ κ. Βενιζέλος τηλεφωνικῶς προσεκάλει τὸν κ. Στράτον παρ' ἑαυτῷ καὶ τῷ ἀνεκοίνωσεν ὅτι εἶχε τηλεγραφήματα ἐκ Λονδίνου καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἅτινα καθιστῶσι ἀναγκαίαν τὴν ταχεῖαν ἀγορὰν τοῦ «Ρίου Ἰανέειρου» ὁ κ. Στράτος τῷ εἶπε τότε ὅτι τὸ «Ρίον Ἰανέειρον πιθανὸν νὰ ἦνε καλὸν, ὑπῆρχεν ὅμως ἄλλο καλλίτερον, τὸ τῆς Χιλιανῆς Κυβερνήσεως ὅπερ ἔδει πρῶτον νὰ διαπραγματευθῶσι καὶ τελευταῖον νὰ ἀφεθῇ τὸ «Ρίον—Ἰανέειρον», καὶ τότε ἐτηλεγραφήθη πρὸς τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν νὰ διαπραγματευθῇ τὸ Χιλιανὸν θωρηκτόν· ἐπειδὴ ὅμως ὁ κ. Βενιζέλος ἀντέτεινεν ὅτι ἄλλα θωρηκτὰ ἦσαν πιθανότητες ἐνῷ τὸ Βραζιλιανὸν ἑτοίμως προσεφέρετο πρὸς ἐξαγοράν, ὁ Στράτος συνήνεσε νὰ δοθῇ ἀπάντησις ὅτι ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις ἦτο κατ' ἀρχὴν ἀγοραστὴς, θὰ ἐξητάτο ὅμως ἡ ἀγορὰ ἐκ τῆς μεταβάσεως ἐπιτρ. ἀξιωματικῶν, ἥτις θὰ ἐξήταζε τὰ σκάφη τεχνικῶς, καὶ οὕτω θὰ ὑπῆρχε καιρὸς νὰ διαπραγματευθῇ ἡ Ἑλλην. Κυβέρνησις τὸ Χιλιανὸν, ἐνῷ θὰ διεπραγματεύετο καὶ τὸ Βραζιλιανὸν. Καὶ ἐνῷ ἐγίνωσκε ταῦτα ὁ κ. Βενιζέλος, δὲν ἠθέλησε νὰ ἀναιρέσῃ συκοφαντίας τοῦ τύπου καὶ βουλευτοῦ συμπολιτευομένου καὶ ἀντὶ τούτων ἐφρόντισε μόνον ἐντελῶς νὰ καθοριοθῇ ὅτι τὰ ζητήματα τῆς παραιτήσεως εἶνε τὰ ζητήματα τοῦ πλοίου.

Ὁ κ. Στράτος ἀναλαμβάνων τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν παρὰ τοῦ προσωρινοῦ ὑπουργοῦ κ. Βενιζέλου εὗρε τὸν στόλον ἄνευ γαιανθράκων, διότι 1,000 τόννοι τούτων μόνον ὑπῆρχον, καὶ ὅτε ὁ ναύαρχος Τῶφφνελ ἐζήτει γαιάνθρακας διὰ γυμνάσια, δὲν ὑπῆρχον. Εὗρε τὰς ἀποθήκας κενὰς ἐματισμοῦ, καὶ ὅτε ἡ Κυβέρνησις ἐσκέπτετο ὅπως ἀποστείλῃ τὸν στόλον ἵνα πολεμήσῃ, εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ θωρηκτοῦ «Ἀβέρωφ» ὀλίγιστα ὑπῆρχον πυρομαχικὰ καὶ ἔσπευσε καὶ παρέλαβε τηλεγραφικῶς τὰ ὀλίγα ἔτι ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ πιστοποιὴν πυρομαχικὰ τηλεγραφικῶς ὑπὸ ἰδίαν εὐθύνην καὶ ἄνευ δοκιμῶν βλητικῶν. Εὗρε τὸ θωρηκτὸν «Ὕδρα» χωρὶς λιβήτων, οἵτινες ἦσαν ἐξηγμένοι εἰς τὰς προκυμαίας τοῦ Ναυστάθμου, καὶ ἐζήτησεν ἵνα ἄρῃ τὴν γελοιότητα ταύτην μὲ προθεσμίαν ἑνὸς μηνὸς μόνον, ὅτε ἀνηγγέλθη πρὸς αὐτὸν ὅτι περὶ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου θὰ ἤρχιζεν ὁ πόλεμος,

καὶ κατὰ τὸν μῆνα αὐτὸν ἠδυνήθη νὰ καταστήσῃ ἀξιόμαχον τὸν στόλον, ἐνῷ ὁ Ἄγγλος ἀρχιμηχανικὸς ὑπελόγισεν ἀναγκαίας 100 τοὐλάχιστον ἡμέρας, καὶ ἂν δὲν προὐνόει τηλεγρ. νὰ φορτωθῇ γαιάνθρακας ὁλόκληρος στόλος μεταγωγικῶν, ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ὁ στόλος ἡμῶν θὰ ἀπέβαινεν ἄμαχος, ἐλλείψει κινητηρίου δυνάμεως.

Προκαλεῖ εἶτα ὁ κ. Στράτος τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἵνα μεταβῇ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ καὶ ἐν ὀνόματι τῆς Βουλῆς νὰ ἐνεργήσῃ ἐξέτασιν καὶ βεβαιωθῇ, ἂν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἀφ' ἧς ἐγένετο Ὑπουργός, ηὔξησε τὸ χρέος του κατὰ 15,000 δρ. ἐνῷ διεχειρίσθη περὶ τὰ 60,000 000 τοῦ Κράτους, καὶ τότε οἱ τίμιοι ἄνθρωποι δὲν θὰ καταδεχθοῦν οὔτε νὰ χαιρετίσουν τοὺς ἀηδεῖς συκοφάντας.»

Ὁ κ. Βενιζέλος, καταγγελλόμενος ὑπὸ τοῦ κ. Στράτου ὅτι ἐλυποψύχησε ταραχθεὶς κατὰ τὰς ἐν τῷ Παγγαίῳ ἐπιθέσεις τῶν Βουλγάρων κατὰ τῶν ἡμετέρων, καὶ ὅτι τὴν τηλεγρ. ἀγγελίαν τοῦ Μεράρχου Μανουσουγιαννάκη ὅτι τέσσαρα τάγματα ἦσαν ἐν ἀποσυνθέσει καὶ ἠγωνίζετο νὰ ἀνασυντάξῃ ταῦτα, ὑπέλαβεν ἀντὶ τῶν ταγμάτων ὅτι ἡ Μεραρχία εἶχεν ἀποσυντεθῇ, ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαντᾷ ὅτι ἐδήλωσε πρὸς τὸν Ἀρχιστράτηγον ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐγκαταλειφθῇ τὸ Παγγαῖον, ὅπερ εἶχε καταληφθῇ διὰ λόγους πολιτικοὺς μᾶλλον ἢ στρατιωτικοὺς, καὶ ἔσπευσε νὰ τηλεγραφήσῃ πρὸς τοὺς Ἕλληνας πληρεξουσίους ἐν Λονδίνῳ κ. κ. Στρέϊτ καὶ Σκουλούδην, ὅπως διαπραγματευθῶσιν ὡς νομίζουσι κάλλιον, ἐταράχθη δὲ πρὸ τῆς καταστάσεως ἐκείνης, χωρὶς καὶ νὰ καταληφθῇ ὑπὸ παραζάλης, ὡς ἰσχυρίσθη ὁ κ. Στράτος, διότι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης ὁριστικὴ συμμαχία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Σερβίας δὲν ὑπῆρχεν.

Ἐπὶ τοῦ κυρίου σημείου τῆς διαφωνίας καὶ διαστάσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν κ. Στράτου, ὁ τελευταῖος οὗτος ἀφηγεῖται πρὸς τὴν Βουλὴν, ὅτι Ἄγγλοι ναυπηγοὶ ἐγνωμάτευσαν, ὅτι τὸ παραγγελθὲν ἐν Στέτιν τῆς Γερμανίας εἰς τὰ Ναυπηγεῖα τοῦ Βουλκὰν θωρηκτὸν ἦτο πολὺ μικρὸν καὶ θὰ ἀπέβαινεν ἄχρηστον, δι' ὃ ἀπεφασίσθη ἀπὸ κοινοῦ ὅπως τὸ νέον θωρηκτὸν αὐξηθῇ εἰς 16,500 τόννους. Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Λονδῖνον, ὁ πλοίαρχος τῆς Ἀγγλικῆς ἀποστολῆς κ. Κάρτεϋλ παρουσίασε πρὸς τὸν κ. Στράτον σχέδιον ἀποσταλὲν πρὸς τὴν ἀποστολὴν ταύτην παρὰ τοῦ Ναυπηγείου Βουλκὰν, καθ' ὃ ηὐξάνετο τὸ σκάφος εἰς 19,500 τόννους καὶ τὸ πυροβολικὸν κατὰ δύο πυροβόλα τῶν 35 διαμετρήματος καὶ 4 τῶν 15, καὶ τὸ οὕτω θωρηκτὸν ἐθεώρει ὡς χρήσιμον εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐγγυώμενον τὴν ἀσφάλειαν τῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῆς χώρας. Παρέπεμψεν ὁ κ. Στράτος τὸ νέον σχέδιον πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν πρὸς ἐξέτασιν, ἥτι, ὁμοῦ ὡ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τοῦ πλοίου τούτου καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἐνέκρινε τὸ σχέδιον συστήσασα καὶ ἄλλην αὕξησιν καὶ προσθήκην ἀκόμη δύο τηλεβόλων. Τὴν ἔκθεσιν ταύτην ὑποβληθεῖσαν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὁλόληρον ἐπροτίμησε τὸν τελειότερον τύπον.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς διὰ τὸ κατεπεῖγον τῆς ναυπηγήσεως τῆς νέας ναυτικῆς μονάδος ἔσπευσε νὰ ὑπογράψῃ τὸ σιμβόλαιον.

Ὁ πρωθυπουργὸς ἐκ Λονδίνου πληροφορηθεὶς τὴν γενομένην μεταβολὴν τοῦ νέου παρηγγελμένου θωρηκτοῦ τηλεγράφησεν ὅτι ἡ μεγέθυνσις αὐτοῦ θὰ ἐδυσχέραινε τὴν λύσιν τοῦ διπλωματικοῦ ζητήματος παριστῶσα τὴν Ἑλλάδα ὡς ἔχουσαν ὑπερφιάλους ἀξιώσεις διότι θὰ ἐθεωρεῖτο ἡ μεγέθυνσις τοῦ θωρηκτοῦ ὡς προκαλοῦσα Ἑλληνικὸν ἰμπεριαλισμὸν ἐν τῇ Μεσογείῳ καὶ καθιστῶσα ὑπόπτους τὰς ἄλλας Μεσογειακὰς Δυνάμεις πρὸς τὴν τρομερὰν μεγέθυνσιν τοῦ ναυτικοῦ ἡμῶν.

Ὡς ὁ κ. Στράτος ἐξῆλθεν ἀγρὸς καὶ ἄμεμπτος ἀπὸ τῆς συζητήσεως καὶ ὁ κ. Βενιζέλος ἀπαντῶν εἰς ἐπιρριφθείσας μομφὰς ἐπὶ ἀποκαρτερήσει καὶ ἀποδειλιάσει, ὡμολόγησε τὴν βαθεῖαν συγκίνησίν του ἀναλογιζόμενος τὰς φοβερὰς συνεπείας πολέμου πρὸς τὴν Βουλγαρίαν ἄνευ συμμαχίας μετὰ τῆς Σερβίας. Ἡ ἑλληνοσερβικὴ συμμαχία ἐγένετο ἐντὸς τῶν δέκα ἡμερῶν μετὰ τὰς ἐπιθέσεις τῶν Βουλγάρων καὶ μετ' αὐτὴν ἐντὸς δύο λεπτῶν ἀπεφασίσθη ὁ πόλεμος—ὀρθότατα ἐτόνισεν ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι καὶ μετὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς συμμαχίας πᾶσαν κατέβαλε προσπάθειαν ὅπως ἀποσοβήσῃ τὸν πόλεμον, μὲ θυσίαν τῶν Σερρῶν καὶ τῆς Καβάλλας. Εὐτυχῶς οἱ Βούλγαροι ἐνέμειναν ἀνένδοτοι καὶ πρῶτοι ἤρξαντο χειρῶν ἀδίκων.

Ἀπεκάλυψεν ὡσαύτως ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι ἐν τῇ Πρεσβευτικῇ Συνδιασκέψει τοῦ Λονδίνου δὶς ἐδήλωσεν ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας, ὅτι καὶ πόλεμον θὰ ἐκήρυττεν ἡ Ἰταλία κατὰ τῆς Ἑλλάδος, δι' ὃ ἠναγκάσθη νὰ ποιήσηται παραχωρήσεις ἐν Ἠπείρῳ θυσιάζων τὴν παραλίαν ἵνα σώσῃ ὡς οἷον τε πλείονα Ἑλληνικὸν πληθυσμὸν εἰς τὰ μεσόγεια καὶ ἀποδεχόμενος κατὰ προτίμησιν τὴν πρότασιν τοῦ Σὶρ Ἐδ. Γκρέϋ ὅπως μεταβῇ εἰς Ἤπειρον διεθνὴς ἐπιτροπὴ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἐθνικότητος τῶν κατοίκων τῶν ἀμφισβητουμένων ὑπὲρ τῆς Ἀλβανίας χωρῶν.

Τοσοῦτο δὲ μᾶλλον ἐνδοτικὸς καθίστατο ὁ κ. Βενιζέλος καθόσον ἤθελεν ἵνα ἡ Ἑλλὰς εὑρεθῇ ἀπηλλαγμένη δυσαρεσκειῶν καὶ ἐνοχλήσεων παρὰ τῶν Μ. Δυνάμεων, ἐν ᾧ χρόνῳ ἐπέκειτο πάντοτε ὁ πόλεμος ἕνεκα τῆς ἰταμότητος καὶ θρασύτητος τῆς Βουλγαρίας. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ἡ Ἑλλὴν. Κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Βενιζέλον ἐπεδείξατο πολλὴν πρόνοιαν εὑρεθεῖσα παρασκευασμένη κατὰ τῶν Βουλγάρων μετὰ τῶν συμμαχικῶν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον, καὶ μετὰ τὸν Ἑλληνοβουλγαρικὸν πόλεμον, εὑρέθη καὶ πάλιν ἕτοιμος νὰ διεξαγάγῃ καὶ τρίτον πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας, καὶ ἠδυνήθη οὕτω νὰ καταστείλῃ τὴν Νεοτουρκικὴν αὐθάδειαν, ἥτις παρὰ τὴν ἀναίμακτον ἀνάκτησιν τῆς Ἀδριανουπόλεως, τῶν Σαράντα-Ἐκκλησιῶν καὶ τοῦ Λουλε-Βουργᾶς ἐπεδείκνυτο, καὶ νὰ συνομολογήσῃ εἰρήνην πρὸς τὴν Τουρκίαν μὲ ὑπεροχὴν νικητῶν.

Οἱ Πανέλληνες πρέπει νὰ ὦμεν εὐγνώμονες ἐν πρώτοις πρὸς τὴν Θείαν Πρόνοιαν, ἥτις κατηύθυνε τὰ γεγονότα ὑπὲρ τῶν δικαίων τῆς πατρίδος ἡμῶν, ὑπερήφανοι δὲ διὰ τὸν ἀπαράμιλλον ἡρωϊσμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ τὸν στρατηλάτην Βασιλέα ἡμῶν, οἵτινες ἤραντο περιφανεῖς καὶ ἀθανάτους νίκας, δικαίαν δὲ τιμὴν νὰ ἀπονέμωμεν πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἥτις ἠδυνήθη νὰ πηδαλιουχήσῃ τὸ Ἑλληνικὸν κράτος ἐν κρισιμωτάτοις καιροῖς καὶ νὰ ἀναδείξῃ τοῦτο ἔνδοξον καὶ λαμπρὸν, ἄξιον τοῦ ἀθανάτου παρελθόντος του καὶ τοῦ μεγάλου μέλλοντος αὐτοῦ.

Ο ΕΛΛΗΝΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΥΠΟ

FR. DUFOUR.

ΙΙΙΙ

Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Β'.

Ὁ Βασίλειος Β', ὡς εἴδομεν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, διεδέξατο τὸν Ἰωάννην Τσιμισκὴν ἀποθανόντα τῷ 976, μόλις τὸ δέκατον ἔκτον τῆς ἡλικίας του ἄγων, ἦτο δὲ ἔγγονος τοῦ Κωνσταντίνου Πορφυρογεννήτου.

Οἱ βιογράφοι του διαγράφουσι περίεργον εἰκόνα αὐτοῦ, ὁμιλοῦσι περὶ ὀξύτητος καὶ προέχοντος μετώπου του, περὶ τῶν φοβερῶν ὀφθαλμῶν του, τῶν μυωδῶν βραχιόνων του, περὶ τοῦ μικροτέρου τοῦ μέσου ἀναστήματός του. «Ἡ ὁμιλία, λέγει ὁ Ψελλὸς, εἶνε βραχεῖα, ἀπότομος ἀπαίδευτος μᾶλλον ἢ τετορνευμένη.» Ἦτο, λέγει ὁ κ. *De Launay*, τύπος Λουδοβίκου ΙΑ' εἰς χωρικὸς μελαγχολικὸς (*mudré*), ἐπιτηδεύων τὴν ἀγροικίαν, λίαν ἀρχικὸς, γλιοχρόνατος, τραχὺς ἐν τῇ ἐργασίᾳ, περιφρονῶν τὴν εὐμάρειαν, ἄγαμος καρτερικὸς, ἐχθρὸς ἀσπονδος τῶν λογίων καὶ φιλοσόφων, μεταχειριζόμενος γλῶσσαν ἀπότομον καὶ ἀπέριττον, ἀγαπῶν τὴν τῆς οἰκειότητος συμπεριφορὰν, γινώσκων ὅμως νὰ παρουσιάζεται εἰς τοὺς στρατιώτας εὐθυτενὴς καὶ μεγαλοπρεπὴς ἐπὶ τοῦ ἵππου του, ἱππεύων θαυμασίως.»

Καὶ ἄλλα ἔτι χαρακτηριστικὰ παρὰ τοῖς συγγραφεῦσιν. «Οὐδεμίαν συμπάθειαν εἶχε, λέγει ὁ Ζωναρᾶς, πρὸς τοὺς ἐπιστήμονας καὶ κατεφρόνει τῆς παιδείας, ἣν ἐθεώρει ὡς ἀνωφελῆ φλυαρίαν.» Συγγραφεὺς ἄραψ, ὁ Γιαχιὰ, προσθέτει· «Δι' ὅλου τοῦ βίου του δὲν ἔπιε καὶ δὲν ἔφαγεν εἰμὴ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαιοῦν. Οὐδέποτε ἐπέτρεψεν εἰς ἑαυτὸν οἱανδήποτε εὐμάρειαν.»

Μικρογραφία τις τοῦ ΙΑ' αἰῶνος, ἀναπαρασταθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σχλουμβέργερ, παριστάνει αὐτὸν μὲ τὸ δόρυ ἐν τῇ δεξιᾷ καὶ τὴν ρομφαίαν ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρει στεμμα μετὰ φωτοστεφάνου. Ὁ κορμὸς εἶνε περιβεβλημένος διὰ θώρακος μετὰ χρυσῶν φωλίδων· Εἶνε εἰκὼν πολεμιστοῦ κατ' ἐπάγγελμα, συμβουλευομένου μόνον τὸ ξίφος του.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Βασίλειος ἀνελάμβανεν ἔργῳ τὴν διακυβέρνησιν τοῦ Βυζαντινοῦ Κράτους (986) ὁ γηραιὸς Τσάρος Σαμουὴλ παρεσκευάζετο νὰ ἐμβάλῃ εἰς Πελοπόννησον· ὁ νεαρὸς αὐτοκράτωρ ἔκρινεν, ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ θέσῃ τέρμα εἰς τὰς κινδυνώδεις παρεκτροπὰς τοῦ γείτονός του. Αἱ στρατιαί του διὰ τοῦ Ἕβρου (Μαρίτσα) καὶ τῶν κλιτύων τῆς Ροδόπης ἔφθασαν εἰς Σαρδικὴν (βουλγ. *Sdredets* τὴν σήμερον Σόφια), ἣν καὶ ἐπολιόρκησαν. Ὁ Σαμουὴλ ὅμως δὲν ἦτο ἐκεῖνος ὅστις θὰ ἀφίετο νὰ νικηθῇ εὐχερῶς καὶ σπεύσας δρομαίως ἐκ Λακωνίας περιεκύκλωσε τοὺς πολιορκητὰς καὶ ἐπήνεγκε κατ' αὐτῶν τρομερὰν ἧτταν· τὸ ἥμισυ τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων ἔμεινεν ἐπὶ τοῦ πεδίου, αἱ ἀποσκευαὶ καὶ ὁ θησαυρὸς τοῦ στρατεύματος περιέπεσον εἰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τὴν σωτηρίαν του ὤφειλεν εἰς τὰ ἀρμενικὰ τάγματα.

Ἐπὶ δέκα ἔτη τὸ Βυζάντιον ἐφάνη ἀδιαφοροῦν περὶ τῶν Βουλγάρων, ἐπειδὴ τὰ στρατεύματά του ἦσαν ἀπησχολημένα ἐν Ἀσίᾳ δὲν ηὐκαίρουν ὅπως παρασκευάσωσιν ἐκδίκησιν. Ἐντούτοις ἐπῆλθεν αὕτη τῷ 1001 ὁ Βασίλειος Β' ἐπανῆλθεν εἰς τὴν ἄγουσαν εἰς Σόφιαν ἣν καὶ ἐκυρίευσε τῷ 1002 προήλασε πρὸς τὸν Δούναβιν καὶ ἐκυρίευσε τὴν Πρεσθλαύαν καὶ τὴν Σιλίστριαν, εἶτα κατῆλθεν εἰς τὴν Μακεδονίαν μέχρι Βοδενῶν (Ἔδεσσα) ἥτις περιῆλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν του. Τῷ 1903 ἐνῷ οἱ Βούλγαροι πυρπολοῦσι καὶ σφάζουσι τὴν Ἀδριανούπολιν, τὰ ἑλληνικὰ στρατεύματα ἐλαύνουσι πρὸς τὴν Νύσσαν καὶ τὸ Βιδδίνιον, ἅτινα κυριεύουσιν.

Τῷ 1904 νέα λεηλασία τῆς Τρανσυλβανίας ἀπὸ τὸν Σαμουὴλ ἀλλὰ προσβληθεὶς οὗτος ἐξ ἀπίνης πρὸ τῶν Σκοπείων ἀποβάλλει τὸ μεγαλείτερον μέρος τοῦ στρατοῦ του καὶ καταλίπει τὰ πεδία τῆς μάχης μὲ τὴν λύσσαν ἐν τῇ καρδίᾳ.

Μέχρι τοῦ 1014 παρετάθη ὁ ἀγὼν οὗτος μεταξὺ τῶν δύο φυλῶν μετὰ ἐναλλασσουσῶν ἐπιτυχιῶν ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας. Ἀκάματος ὁ Βασίλειος Β' ἦτο πανταχοῦ ταὐτοχρόνως ἐνοχλῶν τοὺς ἐναντίους του, ἐξαντλῶν αὐτοὺς δι' ἐφόδων αἰφνιδίων καὶ πολλαπλῶν ἐνίοτε, ἡττώμενος ἀνηγείρετο τῇ ἐπιούσῃ σφοδρότερος καὶ φοβερώτερος, ἐν τέλει τῷ 1014 κατώρθωσε νὰ περιζώσῃ ἐντὸς τῶν στενῶν τοῦ Κιμβαλόγγου μεταξὺ Σερρῶν καὶ Μελενίκου τὸν στρατὸν τοῦ Σαμουὴλ τὸν κατέκοψε καὶ συνέλαβεν αἰχμαλώτους περὶ τὰς 15,000. Ὁ γηραιὸς τσάρος ἀπέθανεν ὑπὸ θλίψεως ἐν τῷ φρουρίῳ τῆς Πριλάπου, ὅπου εἶχε καταφύγει.

«Ἡ ὁλοχερὴς ὑποταγὴ τῆς Βουλγαρίας ἦτο πλέον ζήτημα χρόνου· αἱ τελευταῖαι ὀχυραὶ θέσεις ἐκυριεύθησαν ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην· τὰ Βωδενὰ τῷ 1015 τὰ Μογλενὰ, ἡ Ἀχρὶς καὶ τὸ Δυράχιον τῷ 1016, ἡ Καστορία τῷ 1017 τῷ 1018, ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῶν τελευταίων τσάρων ὑπὸ τὰ τείχη τοῦ Δυραχίου ἅπασα ἡ χώρα περιῆλθεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυριαρχίαν, ἐδέησε νὰ διεξαχθῶσι τριάκοντα ἐτῶν πόλεμοι ἵνα ἐξασφαλισθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Μέχρι τῷ 1185 ἅπασα ἡ Ἑλληνικὴ Χερσόνησος δὲν ὑποτάσσετα εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Κωνσταντίνου

Ἡ ἱστορία, ὅμως, διετήρησε τὴν ἀνάμνησιν τῶν αἱματηρῶν ἐπαναστάσεων τοῦ Ἰβάτση καὶ τοῦ Φουζίνη, τὰς προδοσίας τοῦ Νικολίτση, τὰς ἐφημέρους ἐπιτυχίας τοῦ Πέτρου Δολιανοῦ καὶ τοῦ ριψοκινδύνου τυχοδιώκτου Τιχομίρου, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ Βασίλειος Β' κατήγαγε θρίαμβον εἰς Ἀθήνας καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ἐπέβαινε τοῦ ἁρματος συρομένου ὑπὸ ἵππων λευκῶν, λέγει ὁκ. *Rambant* οὗτινος προηγοῦντο ἅρματα ἐφ' ὧν εἶναι ἐκτεθειμένοι οἱ θησαυροὶ τῆς Πρέσπος, τῆς Πρίλαπου καὶ τῆς Ἀχρίδος καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ μακρᾶς σειρᾶς τῶν βουλγάρων αἰχμαλώτων, βοϊάρων τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Πύνδου, ἐν οἷς ἡ τσαρίνα, χήρα τοῦ Βλαδισλαύου, αἱ θυγατέρες τοῦ τσάρου Σαμουήλ, ὁλόκληρος ποίμνη μικρῶν πριγκήπων καὶ πριγκιπισσῶν, ὁ αὐτοκράτωρ (Βασίλειος) εἰσῆλθεν εἰς τὴν Ἁγ. Σοφίαν». Οἱ διάδοχοι τοῦ Βασιλείου Μιχαὴλ Δ' καὶ Μιχαὴλ Ζ' κυρίως κατέπνιξαν τὰ τελευταῖα σπέρματα ἐπαναστάσεως, ἡ Βουλγαρία ὑπετάγη ὁλοσχερῶς καὶ θὰ παραμείνῃ ὑποτεταγμένη μέχρι τῷ 1185. Ἐδέησε νὰ παρέλθωσι δύο αἰῶνες ἵνα ἡ ψυχὴ τοῦ ὑποτεταγμένου ἔθνους ἀνασκιρτήσῃ τὸ ἔσχατον.

Νέα καὶ τελευταία βουλγαρικὴ δυναστεία εἶχε τῷόντι δοκιμάσει, κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην, ὅπως ἀπελευθερώσῃ τὸ ἡττημένον ἔθνος, ἧς ἡγέται ἦσαν ὁ Ἀσὰν, ὁ Πετὰρ καὶ ὁ Ἰωάννίτσης, ὁ τρίτος μάλιστα διεκρίθη καὶ διὰ τὴν σκληρότητά του ἐπωνομάσθη Κυνογιάννης. Οὗτος χρισθεὶς βασιλεὺς ὑπὸ λεγάτου τοῦ Ρωμανοῦ Ποντίφηκος Ἰννοκεντίου Γ' ἔκτισε τὴν Κραϊόβαν καὶ ἡνωσεν ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν του ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ ἀρχαῖον βουλγαρικὸν βασίλειον. Βέρροια, Βάρνα, Σόφια, Φιλιππούπολις, Ἀδριανούπολις τῷ ἠνέῳξαν διαδοχικῶς τὰς πύλας· Μακεδονία, Θράκη, Βουλγαρία ἅπαξ ἔτι ἡνώθησαν ὑπὸ τὸ αὐτὸ σκῆπτρον.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κωνσταντινούπολις εἶχεν ἀλλάξει κυρίους· οἱ σταυροφόροι εἰσῆλθον νικηταὶ καὶ ἡ κυριαρχία, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν δὲν ἤνοιξε διὰ τὴν βυζαντινὴν πρωτεύουσαν περίοδον ἠρεμωτέραν καὶ εὐτυχεστέραν. Οἱ Ἕλληνες δὲν εἶχον δυνηθῇ ὅπως συγχωρήσωσιν εἰς τοὺς σιδηροὺς ἄνδρας τῆς δύσεως τὴν φρικώδη λεηλασίαν, εἰς ἣν παρέδοσαν τὴν πρωτεύουσαν· ἡ ἐκδίκησις ὑπερεβόσκετο τὰς καρδίας τῶν Βυζαντινῶν καὶ ἔλαβε μορφὴν συμμαχίας πρὸς τοὺς Βουλγάρους· οὗτοι κυριεύουσι τὴν Ἀδριανούπολιν καὶ τὴν λεηλατοῦσι καὶ αἰχμαλωτεύουσι τὸν Βαλδουΐνον Α', αὐτοκράτορα τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Οὗτος κατὰ τὴν ἱστορίαν, ὑπέμεινε θάνατον μετὰ σκληρότητος ἀνηκούστου ἐφευρετικότητος.

Ὁ Ἰωαννίτσης ὅμως δὲν ἐπέζησεν εἰς τὴν νίκην του· ἀπέθανε τῷ αὐτῷ ἔτει (1207), καὶ τὸ κράτος του διεμελίσθη εἰς ἀσημάντους ἡγεμονίας. Κατὰ τὴν ταραχώδη περίοδον ἥτις ἐκτείνεται μέχρι τῆς πτώσεως τοῦ Βυζαντίου δὲν θὰ ἔχομεν πλέον τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐπανίδωμεν τὴν ἀρχικὴν δύνομιν τῆς Μεγάλης Βουλγαρίας. Ἡ λατινικὴ αὐτοκρατορία ἀπέθανεν ὑπὸ ἐξαντλήσεως· ἡ πολιτική της ὅλη ἦτο μελληκότης, διαιτησία (*compromissions*) συνοικέσια, ὡς λέγει ἀνευλαβῶς ὁ κ. *De Launay* τῷ 1271 ὁ Μιχαὴλ Η' Παλαιολόγος εἰσῆλθεν αἰφνιδίως εἰς τὴν πύλην καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν σχεδὸν ἀμαχητεί.

Ἐπὶ δύο ἀκόμη αἰῶνας ἔζησε τὸ Ἑλληνικὸν κρατος μεταξὺ ἐναλλασσουσῶν νικῶν καὶ ἡττῶν. Ἡ Βουλγαρία ὑπέκυψε ταχύτερον. Μέχρι τοῦ 1331 ἐφάνη ἀνακτωμένη τὴν σοβαρὰν ζωτικότητά της· οἱ Σέρβοι ὅμως καὶ αὐτοὶ εἰς ἑνιδρύσεις ἐκτεταμένον κράτος· οἱ βούλγαροι ἀπρίγκιπες ἔδεσε νὰ κλίνωσι πρὸ τῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας, οὐχὶ ὅμως ἐπὶ μακρόν· τῷ 1389, ἡ μάχη τῆς Νικοπόλεως· ἡνέωξε ὅλην τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον εἰς τοὺς ὀθωμανοὺς λεγεῶνας. 3,000 αἰχμάλωτοι ἀπήχθησαν ὑπὸ τοῦ Βαγιαζήτ· ἡ Βοσνία ἡ Σερβία, ἡ Ρωμουνία ἡ Βουλγαρία ἡ Ἑλλὰς περιέπεσον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ κατακτητοῦ, ὅστις ἐγκατέτησε τὴν πρωτεύουσάν του ἐν Ἀδριανουπόλει καὶ ἠπείλησε τὴν αὐτοκρατορικὴν πόλιν.

Παρὰ τὸν Σκάνδεβεργ, παρὰ τὸν Οὐνιάδην ἡ Ἠμιοιλήνος δὲν ἔπαυσε χωροῦσα πρὸς τὰ ἔμπρός· ἡ νίκη τῆς Βάρνας (1444) ἀπήλλαξε τὸν Σουλτᾶνον Μουράτ τῶν ἐναντίων του. Τῷ 1453 ὁ Μωάμεθ β' ὁ Πορθητὴς εἰσήρχετο εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα εἶνε κεκλεισμένον μέχρι τοῦ ΙΘ' αἰῶνος· ἵνα ἐγερθῇ ἐκ νέου θὰ γένηται ἀνάγκη κατακλυσμοῦ εὐρωπαϊκοῦ.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ

ΥΠΟ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΕΝ ΟΞΦΟΡΔΗ Κ^ου Ι. Λ. ΜΑΪΡΣ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

Τῇ π. Κυριακῇ, ὡς εἶχε προαγγελθῇ, ὁ ἀπὸ διμήνου διατρίβων ἐν Κύπρῳ καθηγητὴς τῆς Ἀρχαίας Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ὀξφόρδης κ. Ι. Λ. Μάϊρς μετὰ τοῦ καθηγητοῦ τῆς ἀνθρωπολογικῆς Ἀνατομίας κ. *Buxton*, καὶ ἐνεργῶν ἀνασκαφὰς ὑπὲρ τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου δαπάναις τῆς πρὸς τὸ Μουσεῖον τοῦτο χορηγίας τῆς Κυβερνήσεως, ἐποιήσατο διάλεξιν δημοσίαν ἐπὶ τιμήματι εἰσόδου, καὶ τὸ προϊὸν τῶν εἰσπράξεων διετέθη ὡσαύτως ὑπὲρ τοῦ Μουσείου.

Τὸν κ. Μάϊρς παρουσίασεν ἡ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἁρμοστὴς διὰ βραχέων ἀφοῦ ηὐχαρίστησε τὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Μουσείου, διὰ τὴν παρασχεθεῖσαν πρόθυμον συνεργασίαν αὐτῆς, καὶ ἀνωμολόγησε τὰς σπουδαίας ὑπὲρ τοῦ Μουσείου καὶ τῆς Κυπριακῆς ἀρχαιολογίας προσπαθείας τοῦ κ. Μ. Μαρκίδου, Ἐφόρου τοῦ Μουσείου καὶ Γραμματέως τῆς Ἐπιτροπείας.

Ὁ κ. Μάϊρς ὑπέμνησεν ἐν ἀρχῇ ὅτι συνδέεται ἀπὸ πολλοῦ μετὰ τῆς Κύπρου, διότι πρὸ εἰκοσαετίας εἶχε κατέλθει καὶ ἐποιήσατο τὰς πρώτας ἐπιτοπίους μελέτας ἐξ ὧν μεγάλως ὠφελήθη καὶ ἐνθαρρύνθη εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν στάδιον, ἰδιαζόντως δὲ ἀσχολεῖται διὰ τοῦτο καὶ περὶ τὴν Κυπριακὴν ἀρχαιολογίαν καὶ ἱστορίαν, ἧς ἑκατέρας ὥρισε τὴν θέσιν καὶ τὴν σχέσιν πρὸς ἀλλήλας καὶ τὴν ἀποστολὴν ἀμφοτέρων.

Τοῦ θέματος τῆς διαλέξεως ἤρξατο ἀπὸ τῆς χαλκῆς περιόδου ἐν Κύπρῳ ἣν διέκρινεν εἰς τρία στάδια, τὴν παλαιτάτην, τὴν μέσην καὶ τὴν νεωτάτην ὅτε συγχέεται αὕτη μετὰ τῆς περιόδου τοῦ σιδήρου καὶ ὡς δείγματα ἑκάστης τούτων προέβαλε φωτεινὰς εἰκόνας τῶν ἀντιστοίχων ἀρχαίων ἀντικειμένων, ἅτινα ἀνεσκάφησαν καὶ ἀνευρέθησαν κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἀνασκαφὰς, ἦσαν δὲ ἀγγεῖα πρωτογενῆ χειροποίητα ἄνευ τορνου καὶ μετ' αὐτὰ ἕτερα μετὰ διακοσμήσεων δι' ἐγχαράξεως καὶ εἶτα μὲ διακόσμους γεωμετρικοὺς γεγραμμένους διὰ μέλανος χρώματος.

Ἐμφανίζεται μετὰ τοῦτο ἡ ἐπίδρασις τῆς πρώτης τέχνης τῆς Κρήτης, τῶν Αἰγαιοπελαγικῶν νήσων καὶ τῆς κυρίως Ἑλλάδος, ἥτις ἐμφαίνει καὶ πρώιμον ἐκεῖθεν ἀποικισμὸν ἐνῷ συγχρόνως δίσκοι καὶ ἄλλα ἀγγεῖα μετὰ παραστάσεων φοινικικῶν καὶ καθόλου συριακῶν καταδηλοῦσι τὴν ἐξ ἀνατολῶν ἐπίδρασιν καὶ τὸν ἀποικισμὸν Συριακῶν φύλων ἐν τῇ νήσῳ.

Αἱ παρὰ τὴν Ἔγκωμην τῆς Ἀμμοχώστου παρὰ τὴν ἀρχαίαν Σαλαμῖνα γενόμεναι ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τῶν κ.κ. Μάϊρς καὶ Μαρκίδου ἀπεκάλυψαν τὴν τοποθεσίαν πόλεως Μυκηναίας ἥτις ταχέως παρακμάζει καὶ ἐξαφανίζεται μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ ἴδρυσιν ἀποικίας Ἑλληνικῆς ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Σαλαμίς.

Ἐπέδειξε μετὰ τοῦτο τμῆμα ξίφους σιδηροῦ ἐν Κουρίῳ παρὰ τὴν Ἐπισκοπὴν Λεμεσοῦ ἀνευρεθὲν καὶ ἀντιπροσωπεῦον τὴν σιδηρᾶν ἐν Κύπρῳ περίοδον μετὰ τῶν συναφῶν ἀγγείων καὶ διακόσμων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Αἱ ἀνασκαφαὶ εἰς τὸ μεταξὺ Λάρνακος καὶ Σκάλας ἕλος «Πάμπουλα» κατέδειξαν ὅτι αὐτὸ τὸ ἕλος εἶνε ἡ

τοι πρὸς τὰ προελληνικὰ ἐκεῖνα φύλα, ἅτινα καὶ τὴν Μ. Ἀσίαν καὶ τὴν Θεσσαλίαν καὶ ὡκήσαν καὶ εἰς τὴν κυρίως Ἑλλάδα καὶ τὸ Αἰγαῖον ἐξηπλώθησαν.

Ἀπέφυγεν ἐπιμελῶς ὁ κ. Μάϊρς νὰ εἴπῃ τι περὶ τῶν πρώτων κατοίκων πέρα ἁπλῆς καὶ φευγαλέας περὶ τούτων μνείας, παρέμεινε δὲ ἡ ἐντύπωσις, εἰς ἡμᾶς τοὐλάχιστον, ὅτι ἡ διάλεξις τοῦ κ. Μάϊρς εἶχεν ὑποβληθῆ εἰς τινα λογοκρισίαν κυβερνητικήν, ἥτις ἐπέβαλεν εἰς τὸν σοφὸν ὁμιλητὴν νὰ συγκαλύπτῃ ὅπου ἠδύνατο πᾶν ὅ,τι θὰ ἐξῆρε τὴν ἔκπαλαι Ἑλληνικότητα τῆς Κύπρου, καὶ ὅταν ἔρχεται εἰς τὸ μακρὸν τεῖχος τοῦ Κιτίου, ἀναφέρει Ἑλληνορρωμαίους, ἀποφυγὼν νὰ ἐξάρῃ τὴν προηγηθεῖσαν τεῖχεαν ἐπικράτησιν τῶν Ἑλλήνων.

Ἐὰν ἐνεχαράσσετο ἡ διάλεξις τοῦ κ. Μάϊρς ἐπὶ πλακὸς γραμμοφώνου, πιστεύομεν ὅτι τὴν αὐτὴν θὰ προὐξένει αὕτη ἐντύπωσιν εἰς πάντα προσεκτικὸν ἀκροατήν.

Ἐντούτοις δὲν ἐπρόκειτο οὔτε περὶ ἱπποδρομιῶν, οὔτε περὶ θεατρικῆς τινος παραστάσεως, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ ἀπουσία τῶν Ἑλλήνων κατοίκων Λευκωσίας διὰ τὴν παρουσίαν καὶ προσταστίαν τοῦ Σὶρ Γκοὺλδ—Ἄδαμς. Τὸ θέμα ἀνεφέρετο εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Νήσου, ἀποκαλυπτόμενον διὰ τῶν ἀρχαίων προγονικῶν κειμηλίων τῶν νησιωτῶν, καὶ ἐπεβάλλετο εἰς πάντας τοὺς δυναμένους, νὰ πληρώσωσι τὸ θέατρον ἀσφυκτικῶς.

Ἀπουσίασε τῆς διαλέξεως τάξις πολιτῶν, οἵτινες διὰ τὴν ἐν γένει μόρφωσιν αὐτῶν εἶχον καθήκον νὰ προσέλθωσιν, ἀνεξαρτήτως ὅλως τῶν διαθέσεων αὐτῶν πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀρμοστοῦ ἢ τὰ φυλετικὰ αἰσθήματα τοῦ κ. Μάϊρς. Φοβούμεθα ὅτι αἱ τάξεις αὗται ἀθρόαι θὰ προσήρχοντο εἰς τὸ «Τρελλοκόριτσο», εἰς τῆς «Μαριονέττες» καὶ εἰς ἄλλας ἐλαφρότητας καὶ ἄλλα ἔκφυλα ἔργα, καὶ ἂν ἐπαίζοντο ὑπὸ τὴν προστασίαν Τούρκου Πασᾶ ἢ Βουλγάρου Βοϊβόδα.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς διαλέξεως ὁ κ. Δήμαρχος ἐξ ὀνόματος τῆς ἀριδιστατα καὶ ἐλλιπέστατα ἀντιπροσωπευομένης πόλεως ἐξέφρασε τὰς βαθείας εὐχαριστίας του πρός τε τὸν Μ. Ἀρμοστὴν διὰ τὸ θερμὸν πάντοτε διαφέρον του ὑπὲρ τοῦ Μουσείου καὶ διὰ γενναίων χορηγιῶν προάγοντα τὸ ἔργον τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐρεύνης ἐν Κύπρῳ καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας ἔτι ἐκδηλῶν τὴν στοργήν του πρὸς τὴν Κυπριακὴν ἀρχαιότητα.

Ἐξέφρασε τὴν ὁμόφωνον τοῦ ἀκροατηρίου εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν σοφὸν Καθηγητὴν, εὐαρεστηθέντα νὰ παράσχῃ ὑψηλὴν ἀληθῶς ἀπόλαυσιν πνευματικὴν καὶ διδασκαλίαν ἐμπνέουσαν δικαίαν ὑπερηφάνειαν εἰς τοὺς Κυπρίους ἐπὶ τῇ προγονικῇ εὐκλείᾳ αὐτῶν, διηρμήνευσε δὲ κοινὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῆς δημοσιεύσεως τῆς σοφῆς καὶ τὰ μάλιστα διδακτικῆς διαλέξεως.

Ηὐχαρίστησε τὴν καταθέσασαν τὴν ἐντολὴν ἐπιτροπείαν τοῦ Μουσείου καὶ ὑπέσχετο θερμὴν συνεργασίαν τῶν νέων μελῶν μετὰ τῆς Α. Ἐξοχότητος πρὸς πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου καὶ προαγωγὴν τῆς Κυπρ. ἀρχαιολογίας.

Ὁ Μουφτὴς χ΄Χαφοὺζ Ζιαὴ Ἐφ. ἐξέφρασε πρὸς τὸν Ἀρμοστὴν καὶ τὸν κ. Μάϊρς τὰς εὐχαριστίας τῆς Μουσουλμανικῆς Κοινότητος διὰ τὸ ἐνδιαφέρον αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς ἀρχαιολογίας καὶ τὰς μεγάλας πρὸς αὐτὴν ὑπηρεσίας ἀμφοτέρων.

Ὁ Καθηγητὴς κ. Μάϊρς ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτοῦ πρός τε τὸν Ἀρμοστὴν, δι' οὗς εἶπεν εὐμενεῖς λόγους ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ πρὸς τὸν κ. Δήμαρχον καὶ τὸν ἐντ. Μουφτὴν, ὑπέσχετο δὲ ὅτι δὲν θὰ παύσηται ποτε ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῆς Κυπριακῆς Ἀρχαιολογίας, καὶ θεωρεῖ ἑαυτὸν εὐτυχῆ ὅτι δύναται νὰ συγχαρῇ τὴν Κύπρον, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ τοῖον αὐτῆς διακεκριμένον ἀρχαιολόγον τὸν κ Μαρκίδην, εἰς ὃν ἠξίωσε πλεῖστα ὀφείλει καὶ εὐγνωμονεῖ διὰ τὴν ἀνεκτίμητον συνεργασίαν ἣν τῷ παρέσχε ἐν τῷ ἔργῳ του, καὶ ἡ Κυπριακὴ ἀρχαιολογία πολλὰ δικαιοῦται νὰ προσδοκᾷ παρὰ φιλοπόνου, δραστηρίου καὶ ἐμβριθοῦς ἐπιστήμονος, οἷος ὁ κ. Μαρκίδης.

Ἐν τέλει ἐξέφρασε καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας του πρὸς τὸν ἐν Λάρνακι κ. Α. Ζ. Πιερίδην, τὸν Δήμαρχον Λαπήθου κ. Πύργον, τὸν διευθυντὴν τῆς Σχολῆς Λευκονίκου κ. Μάρκον Χαραλάμπους, τὸν Μουχτάρην Ἐγκωμῆς κ. Κυρ. Γεωργαλλίδην δι' ἣν παρέσχον οὗτοι πρόθυμον καὶ εὐγενῆ βοήθειαν εἰς ἐφόδωσιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀποστολῆς του.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗ ΟΡΥΓΗ

ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ ΒΛΑΚΕΙΑΙ

Ἀνοικτὴ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Τσάρον Φερδινάνδον.

Ἰταλομαθὴς φίλος μετέφρασεν ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ «Ἑσπερινοῦ Ταχυδρόμου» ἀνοικτὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Τσάρον Φερδινάνδον ἐκ τῆς Βουλγαρικῆς ἐφημερίδος «Βαλκανικὸν Βῆμα» τῆς Σόφιας μετενεχθεῖσαν καὶ ἐπιγραφομένην ὧδε:

«Ἡ ἰσχὺς τοῦ λαοῦ στηρίζεται ἐπὶ τῆς φρονήσεως τοῦ Βασιλέως».

ΤΣΑΡΕ,

Ἡ εἰρήνη ἐπανῆλθε, τῶν τηλεβόλων ὁ κρότος κατέπαυσε, αἱ σημαῖαι συνεπτύχθησαν, οἱ στρατιῶται ἐπανέκαμψαν εἰς τὰς οἰκογενειακάς των ἑστίας, καὶ μετ' ὀδύνης ὁ λαὸς ἀφηγεῖται τὰς ἀνωφελεῖς του νίκας καὶ τὰς ἔτι ἀνωφελεστέρας θυσίας του καὶ ζητεῖ νὰ ἐξακριβώσῃ ποῖον ἐπιβαρύνει ἡ εὐθύνη τῶν ταπεινώσεών του.

Τσάρε, Σὺ ὅστις ἔσταται τοσοῦτον ὑψηλὰ καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σου ἀντανακλᾶται ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ, Σὺ αὐτὸς ὀφείλεις τώρα νὰ αἰσθανθῇς τὸν πόνον μας, Σὺ αὐτὸς ὀφείλεις, τρέμων μεθ' ἡμῶν νὰ ἀναζητήσῃς τοὺς ὑπευθύνους τῆς δυστυχίας μας. Ἐὰν ὑπάρχῃ εἷς ὅστις ἰδιαιτέρως ὤφειλε νὰ πληχθῇ ἐκ τῆς καταστροφῆς μας, σὺ εἶσαι ἐκεῖνος καὶ ἡ εὐθύνη εἶνε ἰδική Σου.

Τώρα ἔφθασεν ἡ στιγμὴ νὰ δοθῇ ἀπολογία δι' ὅλα· καὶ σὺ, Τσάρε, ὀφείλεις νὰ ὁμιλήσῃς, σὺ ὀφείλεις τώρα πρῶτος νὰ μᾶς δώσῃς τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν θέλομεν ἀπὸ Σέ. Κάτελθε λοιπὸν ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ θρόνου σου, ἀπόβαλε τὴν βασιλικὴν πορφύραν καὶ ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, ὅπως ἀντιληφθῇς πόσον βαθεῖα εἶναι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἡ ὀδύνη μας, πῶς ὡς ποταμοὶ ῥέουσι τὰ δάκρυα τῆς ἀγωνίας τοῦ λαοῦ μας, ὅστις σοὶ ἔδωκε πᾶν ὅ,τι εἶχε, ὅστις ἀπεξεδύθη εἰς πόλεμον θυσιάσας κατὰ χιλιάδας χιλιάδων τὰ τέκνα του· ὀφείλεις σὺ νὰ κατέλθῃς μεταξὺ ἡμῶν ἵνα μᾶς εἴπῃς εἰς ποῖον ὀφείλεται ἡ αἰτία τῶν καταστροφῶν μας. Ὁ Δάνεφ ἦτο φανατικὸς Ρωσσόφιλος, ὁ Γεννάδιεφ ἦτο ἀφωσιωμένος τῇ Αὐστρίᾳ καὶ σὺ, Τσάρε, πρὸς ποῖον μέρος εὐρίσκεσο; Σὺ ὅστις νομίμως ὤφειλες νὰ ἦσο ὁ κυρίαρχος καὶ ὁ ἀπόλυτος διαιτητὴς εἰς τὰς φιλονικείας τῶν κομμάτων, ποῦ ἦσο καὶ διατί δὲν ἔπραξας πᾶν ὅ,τι ἠδύνασο, ὅπως ἀποτρέψῃς τὴν χώραν νὰ ἐξέλθῃ τῆς εὐθείας ὁδοῦ; Ἠγνόεις ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἤθελον ἡ Ρωσσία καὶ δὲν ἀντελήφθης τὸ τί ἡ Αὐστρία ἐπόθει; Καὶ ἐὰν δὲν κατώρθωσας νὰ τὸ ἐννοήσῃς, διατί ἐζήτησας νὰ κρατήσῃς ἐπὶ 25 ἔτη τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας μας κάμνων πάντοτε πᾶν ὅ,τι ἤθελες καὶ φέρων τὸ Κράτος εἰς τὴν σημερινὴν κατάστασιν; Τί περιμένεις ἀκόμη, Τσάρε; Ἡ εὐθύνη εἶναι ἰδική σου ἢ τῶν πλασμάτων σου; Τώρα ὁπότε ἡ ἰσχὺς τοῦ λαοῦ ἠττήθη καὶ ἡ ἰδική σου ἐπίσης κλονίζεται. Ὕπαγε λοιπὸν, ὦ Τσάρε, ἐγκατάλειψον τὸν λαὸν, ὕπαγε εἰς τὸν δρόμον σου καὶ ἄφησε τὸ ἔθνος νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν ἰδικόν του. Αὐτὸ θὰ φροντίσῃ πῶς νὰ περισυλλεγῇ, αὐτὸ θὰ ἐξεύρῃ τὸν τρόπον διὰ τοῦ ὁποίου ἐξ ἰδίων του θὰ κάμῃ σεβαστὰ τὰ δίκαιά του, αὐτὸ θὰ μεριμνήσῃ μόνον πῶς θὰ παρασκευάσῃ τὴν ἐκδίκησίν του. Ὕπαγε, Τσάρε ὁ λαὸς δὲν σὲ ἀγαπᾷ πλέον.

Παρατηρήσεις.

Αἱ γνῶμαι καὶ αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπιστολῆς ταύτης εἶνε ἀκραιφνῶς βουλγαρικαί. Οἱ Βούλγαροι μόνον ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν ἀραιῶν τινων Τσάρων ἐκίστοτε ἐξέτειναν τὰς ὤμότητας καὶ τὰς σφαγὰς ἀνὰ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον, καὶ δσάκις δὲν εἶχον ἐπὶ κεφαλῆς τοιούτους βασιλεῖς ἀσύμφυοι εἰς ἑαυτοὺς ταχέως ἠτιῶντο καὶ ὑπετάσσοντο.

Οἱ Ἕλληνες ἐντούτοις ἐμεγαλούργησαν ὅταν κατέλυσαν τὰς τυραννίδας ἱδρύοντες αὐτοὶ πρῶτοι τὰ ἐλευθέρια καὶ ὁκραιφνῶς ἐθνικὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα.

Ἐκ τῶν νεωτέρων ἐθνῶν τὸ Ἀγγλικὸν μάλιστα ἐμεγαλούργησεν ἐνῷ ἐκυβερνᾶτο ὑπὸ γυναικῶν Βασιλισσῶν ἢ ὑπὸ Βασιλέων εἴτε ἡμιπαραφρόνων εἴτε μεθύσων μέχρι τελείου ἀλκοολισμοῦ, διότι ἐγίνωσκε νὰ κυβερνᾷ ἑαυτὸ καὶ νὰ μεγαλουργῇ δι' ἑαυτοῦ.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐξηγέρθη κατὰ τοῦ Βασιλέως του, ἐμηδένισε τὴν βασιλικὴν του ἐξουσίαν καὶ διὰ ἀναμάκτου ἐπαναστάσεως ἠδυνήθη δι' ἑαυτοῦ νὰ καταστῇ ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου ἱκανὸν νὰ νικήσῃ Τούρκους καὶ Βουλγάρους καὶ νὰ διπλασιάσῃ τὸ ἐλεύθερον Βασίλειον.

Οἱ Βούλγαροι λοιπὸν θὰ ἀναμένωσι τὴν γέννησιν ἐξ αὐτῶν ἑνὸς νέου Κρούμου, ἑνὸς Σαμουήλ, ἑνὸς Συμεῶν, ἑνὸς Κυνογιάννη, ἑνὸς Ἰβάτοι ἵνα ἀνανεώσωσι τὰ ἀρχαῖα τρόπαια των καὶ ἐκτίνωσιν ἂν δυνηθῶσι τὴν ἐρήμωσιν καὶ τὴν καταστροφὴν ἀνὰ τὴν Ἑλληνικὴν χερσόνησον.

Εὐτυχῶς ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ γεννᾷ Βουλγαροκτόνους καὶ αἱ Ἑλληνικαὶ λόγχαι ἔχουσιν ὅλην τὴν δύναμιν νὰ νικῶσι τοιαῦτα ἀτίθασα ἀθηρία, καὶ μετὰ Βασιλίως καὶ ἄνευ Βασιλέως.

ΚΥΠΡΙΑΚΑ

Ο ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ἡ π. Κυριακὴ ἦτο ἡ καθωρισμένη ἡμέρα πρὸς ἠλεκτροφωτισμὸν τῆς πόλεως ἐπὶ ποινῇ προστίμου £200 κατὰ τοῦ ἐργολάβου, καὶ οἱ ἠλεκτρικοὶ λαμπτῆρες ἐφώτισαν τὴν πόλιν περὶ τὴν 7ην ἑσπερινὴν διὰ χειρὸς τοῦ κ. Δημάρχου, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν μελῶν τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου καὶ τῶν μετόχων τῆς Ἠλεκτρ. Ἑταιρείας μετὰ τοῦ Ἐργολάβου κ. Γιαγκοπούλου, ἐν τῷ Ἐργοστασίῳ.

Ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις ἐγένοντο διάφοροι προπόσεις παρὰ τοῦ κ. Δημάρχου—ὑπὲρ τοῦ ἐργολάβου, καὶ οὗτος ὑπὲρ τοῦ κ. Δημάρχου τοῦ Δημοτ. Συμβουλίου καὶ τῶν κ.κ. μετόχων.

Ὁ μέγιστος καὶ κυριώτατος συντελεστὴς τοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ ἐλησμονήθη ἐν μέσῳ τῆς φαιδρότητος τοῦ καμπανίτου, ἡ Λευκωσία αὐτὴ, οἱ πολῖται πάντες οἵτινες κυρίως καταβάλλουσι ὅλα τὰ ἔξοδα καὶ οἱ πολῖται μάλιστα οἵτινες μετὰ παραδειγματικῆς γενναιοφροσύνης ἐπέτρεψαν ὅλως ἀφιλοκερδῶς νὰ διατρηθῶσιν οἱ τοῖχοι τῶν προσόψεων τῶν κατοικιῶν αὐτῶν καὶ νὰ ἀσχημισθῶσιν αὗται καὶ αὐριον νὰ ὑποστῶσι βλάβας κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον σοβαράς.

Ἡμεῖς μετὰ πάντων σχεδὸν τῶν συμπολιτῶν φρονοῦμεν πάντοτε ὅτι ἡ ἡμετέρα πόλις ἠδύνατο νὰ ἠλεκτροφωτισθῇ ἀργότερον, μετὰ τὴν θεραπείαν πολλῶν ἄλλων καὶ τὰ μάλιστα κατεπειγουσῶν ἀναγκῶν, ἀναγομένων κυρίως εἰς τὴν ὑγείαν τῶν δημοτῶν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῆς πόλεως.

Ἀφοῦ ὅμως ἄλλαι ἐπεκράτησαν γνῶμαι παρὰ τῷ Δημοτ. Συμβουλίῳ καὶ παρά τισι τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν τῶν καταθεσάντων τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον, τοῦτοις μὲν εὐχόμεθα καλὰ κέρδη, πλήρη δὲ καὶ ἐπωφελῆ χρησιμοποίησιν τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτισμοῦ καὶ τῆς ἠλεκτρικῆς δυνάμεως ἐπὶ κοινῷ ἀγαθῷ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Κατὰ τὸ τρίμηνον ἀπὸ 1)13 Ἰουν. μέχρι 17)30 Σεπτεμβρίου 1913 ἡ ἐξωτερικὴ ἐμπορία τῆς Νήσου ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ ἀντίστοιχον τρίμηνον τοῦ 1912 ἔχει ὡς ἑξῆς:

	1912	1913
Εἰσαγωγὴ εἰς εἴδη	£156,959	142,120
» »χρυσὸν	£ 43,571	17,260
Σύνολον	£200,530	159,384
Ἐξαγωγὴ εἰς εἴδη	£161,346	145,174
» »χρυσὸν	207	2,389
Σύνολον	£161,553	147,563

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ ΑΠΟ ΤΩΝ..... ΑΕΡΟΠΛΑΝΩΝ

Ἔχομεν ἀπὸ πέρυσι νόμον περὶ Ἀσυρμάτου Τηλεγράφου ἐν Κύπρῳ καὶ διάταγμα παρέχον τὸν ὁρισμὸν αὐτοῦ, ἄδηλον ὅμως πότε θὰ ἀποκτήσωμεν Ἀσύρματον Τηλέγραφον.

Ἡ στοργικωτάτη Κυβέρνησις τοῦ Σὶρ Γκοὺλδ Ἄδαμς προνοοῦσα ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τῶν Κυπρίων συνέταξε καὶ ἐδημοσίευσεν ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως Νομοσχέδιον εἰσαχθησόμενον εἰς τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον «Προνοοῦν περὶ προφυλάξεως τοῦ Κοινοῦ κατὰ κινδύνων ἀπὸ τῆς Ἀεροπλοΐας καὶ περὶ ἐπιτηρήσεως Ἀεροπόρων.»

Ὦ Δὸν Κιχότε μὲ τοὺς ἀνεμομύλους σου!

Ἐνῷ προνοεῖ ἡ Κυβέρνησις κατὰ τῶν κινδύνων ἀπὸ τῶν ἀνυπάρκτων ἀεροπλάνων, οἱ πολῖται καὶ τὰ τέκνα των κινδυνεύουσιν ἀπὸ τῶν ἀμυξῶν.

Τῇ 4ῃ μ.μ. τῆς π. Τετάρτης ἀμαξηλάτης τις ἤλασεν ἀπὸ ρυτῆρος τοὺς ἵππους του κατὰ τῶν πυλῶν δμάδων τῶν ἀπολυθεισῶν μαθητριῶν κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀράπ—Ἀχμὲτ παρὰ τὸ Παρθεναγωγεῖον Φανερωμένης, καὶ ἂν δὲν συνέβη δυστύχημα ἀνεπανόρθωτον ὀφείλεται εἰς τὴν ἀγαθὴν τύχην.

Ἐντούτοις ὑπάρχει νόμος ἀπαιτῶν προσόντα παρὰ τῶν ὁδηγούντων ἁμάξας, καὶ τὸ ἐν λόγῳ ὑποκείμενον ἀμφιβάλλομεν ἂν ἔχῃ ἢ δύναται νὰ ἔχῃ τοιαῦτα.

ΑΓΓΛΙΚΑ ΗΘΗ ΠΡΟΣ ΚΩΜΩΙΔΙΑΝ

Ταξειδιῶται τινὲς Κύπριοι πρό τινος ἐν Παρισίοις διατρίβοντες ἐζήτησαν διὰ τοῦ Πρακτορείου Κοὸκ θέσεις εἰς τὸ ἀποπλέον ἐκ Μασσαλίας ἀτμόπλοιον Ἀγγλ. Ἀτμοπλ. Ἑταιρείας τινος, καὶ τὸ ἐκεῖ Πρακτορεῖον ἀπήντησεν, ὅτι εἶνε δεκτοὶ ἐπιβάται μόνον εὐρωπαῖοι ὑψηλῆς περιωπῆς.

Ὥστε ἂν ἤθελε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς Βεγγάλην τῆς Ἰνδικῆς ὁ Ἰνδὸς ποιητὴς Ραπινδρανὰθ Ταγκὼρ, ὁ λαβὼν ἐσχάτως τὸ Βραβεῖον Νόμπελ £8000 δὲν θὰ ἦτο δεκτὸς, διότι δὲν εἶνε Εὐρωπαῖος.

Ἡ κωμῳδία συνεχίζεται καὶ καταστρέφεται κωμικώτατα ἐπὶ τῶν ἀτμοπλοίων τῆς Χεδιβιέ.

Τυγχάνει ἄγνωστον εἰς τὸ Κυπρ. Κοινὸν ὅτι εἰς τὰ συμβατικὰ ἀτμόπλοια Χεδιβιὲ, οἱ ἐπιβάται τῶν θέσεων χωρίζονται εἰς πρόβατα καὶ εἰς ἐρίφια. Οἱ Ἄγγλοι καὶ ἄλλοι εὐρωπαῖοι καὶ εὐρωπαῖαι παρακάθηνται εἰς τράπεζαν ἰδιαιτέραν ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν Ἄγγλον πλοίαρχον, καὶ εἰς παρακειμένην τράπεζαν τοποθετοῦνται πάντες καὶ πᾶσαι οἱ μὴ εὐρωπαῖοι ἐπὶ κεφαλῆς ἔχοντες τὸν Ἕλληνα ἰατρὸν τοῦ ἀτμοπλοίου.

Δύο Κύπριοι ἐπιβάται συνώδευον ἀνὰ μίαν εὐρωπαίαν ἑταίραν καὶ ἀμφότεροι παρεκάθησαν κατὰ προτροπὴν τῶν μισοθωσάντων αὐτὰς εἰς τὴν τιμητικὴν τράπεζαν τῶν Εὐρωπαίων.

Εἶνε εὐφυεστάτη καὶ κωμικωτάτη ἡ Κυπριακὴ αὐτὴ φάρσα, ἐντούτοις ἡ Ἀτμοπλοΐα Χεδιβὲ ὀβρίζει οὕτω τοὺς Κυπρίους, οἵτινες εἰσφέρουσι £5,000 ὡς χορηγίαν πρὸς αὐτὴν καὶ εἰσπράττει ἀπὸ τῆς Κύπρου ναύλους ἀδροὺς μονοπωλιακῶς, πλεῖστα δὲ φέρονται παράπονα, ἅτινα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν τολμῶσι νὰ καταγγείλωσι τρομοκρατούμενοι ὑπὸ τῆς μονοπωλιακῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς γραμμῆς Κύπρου—Αἰγύπτου.

ΑΝΤΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Τῇ φιλοπάτριδι ἐνεργείᾳ τῶν κ.κ. διδασκάλων ἐν Λευκωσίᾳ καὶ εἰς τὰ περίχωρα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν διετέθησαν γραμμάτια τοῦ ἐθνικοῦ στόλου ἀξίας £40 καὶ νέα ἐζητήθησαν τοιαῦτα. Καταδείκνυται οὕτω ὅτι ὁ Κυπρ. λαὸς ὡς μετέσχε τοῦ εὐγενεστάτου φόρου τοῦ αἵματος ὑπὲρ τῆς ὅλης πατρίδος, ἄσμενος εἰσφέρει καὶ φόρον χρηματικὸν, ἀρκεῖ μικρὰ μόνον νὰ ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο ἐνέργεια.

Ἀντὶ ἐπισκεπτηρίων πρὸς συγγενεῖς καὶ στενοὺς φίλους πρὸς ἀποχαιρετισμὸν τοῦ ἐνδόξου καὶ τρισευλογημένου ἔτους 1913 καὶ δεξίωσιν μετὰ μυχιαιτάτων εὐχῶν τοῦ νέου 1914 ἀ. ἀνταλλαγῶσι παρὰ τῶν δυναμένων γραμμάτια τοῦ ἐθνικοῦ λαχείου.

Θὰ εἶνε νομίζομεν ὁ ὡραιότερος χαιρετισμὸς, καὶ θ' ἀνταλλάσσωνται ταῦτα καθ' ἣν ἡμέραν (31 Δβρίου 1913) θὰ περιστρέφηται ἡ κληρωτὶς ἐν Ἀθήναις ἵνα ἀνακείξῃ Ἕλληνάς τινας καὶ οἰκονομικῶς εὐτυχεῖς.

ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΤΑΡΕ

Τῇ π. Δευτέρᾳ ἀνεβίωσεν ἐν σωματείον λησμονηθὲν ἀπὸ ἐτῶν ἤδη, τὸ Κεντρ. Ἰταρὲ, οὗτινος τὰ *ex officio* καὶ τὰ αἱρετὰ μέλη, ἂν ὑπάρχωσι τοιαῦτα, προσεκλήθησαν εἰς συνεδρίαν. Θέμα πρὸς διάσκεψιν ἦτο περὶ ἀπαλλοτριώσεως ἀγρῶν τινων ἐκτάσεως 28 σκαλῶν περίπου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ χωρίου Κατύδατα παρὰ τὴν μονὴν Σκουριωτίσης, τοὺς ὁποίους θέλει νὰ ἀγοράσῃ ὁ ἀντιπρόσωπος ξένης ἑταιρείας, συμβλεθείσης μετὰ τῆς Μητροπόλεως Κηρυνείας πρὸς δοκιμαστικὴν ἐκμετάλλευσιν χαλκοῦ ἐν τῇ περιοχῇ τῆς Μονῆς ταύτης.

Ὁ κ. Ἀρχιγραμματεὺς διετύπωσεν ἐν ἀρχῇ αὐθαίρετον καὶ παράδοξον γνώμην, ὅτι τὰ μέλη τοῦ Ἰταρὲ καθήκοντα μόνον ἔχουσιν οὐχὶ δὲ καὶ δικαιώματα, καὶ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τούτων προσεκάλεσε τὰ μέλη του. Ἠγνόει δὲ ὅπως γένηται ἄνευ ἀντιρρήσεως δεκτὴ ἡ πρότασις ὅπως τὰ ἐν λόγῳ κτήματα ἀπαλλοτριωθῶσι καταναγκαστικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἰταρὲ μετὰ ἐκτίμησιν καὶ οἱ ἐνιστάμενοι ἰδιοκτῆται νὰ διεκδικήσωσι τὸ δίκαιόν των παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ.

Κατέδειξεν ὅμως ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος πρὸς τὸν κ. Ἀρχιγραμματέα ὅτι τὸ Κεντρ. Ἰταρὲ ἔχει καὶ δικαιώματα καὶ δικαιοῦται νὰ ἐξασκήσῃ ταῦτα, ἐγένετο δὲ δεκτὴ ἡ γνώμη του ὅπως προτραπῶσιν οἱ ἰδιοκτῆται νὰ στέρξωσιν εἰς τὴν προσφερομένην τιμὴν (00 διὰ τὰς 28 σκάλας) διαφωτίζοντες καταλλήλως περὶ τῆς μεγάλης τοῦ τόπου των ὠφελείας, ἂν αἱ ἐκμεταλλευτικαὶ δοκιμαὶ ἐπετύχανον καὶ ἐνηργεῖτο εὐρεῖα ἐκμετάλλευσις ἐν τῷ τόπῳ αὐτῶν, ἄλλως τὸ Ἰταρὲ θὰ λάβῃ ἀποφάσεις ὑπὲρ τοῦ γενικωτέρου συμφέροντος τοῦ τόπου.

ΟΙ ΚΥΠΡΙΑΚΟΙ ΟΙΝΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΕΡΒΙΑΝ

Ἡ Κύπρος, ὡς προσφιλὴς τῆς μητρὸς Ἑλλάδος θυγάτηρ, ἐνωρὶς μετέχει τῶν εὐεργετημάτων τῶν Ἑλληνικῶν νικῶν, ὧν μετέσχον τούτων ἠρωϊκῶς τὰ εὐγενῆ τέκνα της.

Μεγάλη ἀπό τινος ὑπάρχει ζήτησις τῶν Κυπριακῶν οἴνων ἐκ Μακεδονίας καὶ ἐκεῖθεν μεταφέρονται μεγάλα φορτία σιδηροδρομικῶς εἰς Σερβίαν, ὅπου σιωπηρῶς ἀπεκλείσθησαν οἱ Ἰταλικοὶ οἶνοι καὶ προτιμῶνται τούτων οἱ Ἑλληνικοὶ καὶ μετὰ τούτων οἱ Κυπριακοί.

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΕΠΙ ΠΛΕΟΝ ΕΓΓΕΙΟΥ ΦΟΡΟΥ

Ἔγραψαν ἡμῖν ἐκ Μεσαορίας ὅτι ὁ κ. Διοικητὴς Ἀμμοχώστου ἐπισκέπτεται διαδοχικῶς τὰ χωρία, ὅπου ἐγένετο ἡ ἐπανεκτίμησις καὶ εἰσεπράχθη ὁ ἔγγειος φόρος, ἵνα ἀποδώσῃ εἰς αὐτὸ συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν τροποποίησιν τοῦ σχετικοῦ νόμου περὶ Ἐγγραφῆς καὶ Ἐπανεκτιμήσεως Νόμου, τὸ ἐπὶ πλέον εἰσπραχθὲν ποσόν.

Ὁ κ. Διοικητὴς συνωδεύετο καὶ ὑπὸ δύο δικηγόρων ἐκ Βαρωσίων καὶ τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα ἐδήλου, ὅτι θὰ διατεθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Τομείου ἐξῶν τοῦ οἰκείου χωρίου. Σύναμα δὲ ἐζήτει τὴν συγκατάθεσιν τῶν χωρικῶν ὅπως τὸ ἡμισυ τοῦ ἐπιστρεφομένου χρήματος δωρήσωσιν εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Βαρωσίων.

Σημειωτέον ὅτι τὰ ἐπιστρεφόμενα χρήματα ποῦ μὲν ἀνέρχονται εἰς 50 ποῦ δὲ εἰς 100 καὶ πλέον λίρας, ὥστε τὸ ζητούμενον ποσὸν ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου—καταντᾷ ὑπέρογκον. Οἱ χωρικοὶ ἀναγνωρίζουσι πλήρως τὸ φιλάνθρωπον καὶ εὐεργετικὸν ἔργον τοῦ Νοσοκομείου δι' ἣν τὴν ἐπαρχίαν καὶ μάλιστα διὰ τὰ παρακείμενα εἰς τὰ Βαρώσια χωρία, καὶ εὐχαρίστως θὰ προσέφερον 10—15 ο/ο ὑπὲρ τοῦ Νοσοκομείου, διότι τούτων ἄλλα μὲν στεροῦνται σχολικοῦ κτιρίου ἢ σχολικῶν ἐπίπλων, διδακτικῶν ὀργάνων καὶ πινάκων, ἄλλα δὲ ἀσχολοῦνται ἰδίαις δαπάναις καὶ διὰ προσωπικῆς ἐργασίας εἰς ἀνοικοδόμησιν Ἐκκλησίας, πρὸς ἀντικατάστασι

φόνους. Παραλαβὼν εἶτα τὴν κεφαλὴν τοῦ δολοφονηθέντος Χριστιανοῦ, ἣν εἶχον ἀποκόψει οἱ δολοφόνοι ἔφερε πρὸς τὴν ἀστυνομίαν καταθέσας τὰ γεγονότα καὶ παραδοὺς ἑαυτὸν εἰς χεῖρας τῆς δικαιοσύνης.

Ἐὰν τὰ ἀφηγούμενα ἀποδειχθῶσιν ἀκριβῆ, ἐν τῷ Ἑλληνικῷ στρατῷ οἱ Κύπριοι παρεσκευάσθησαν οἱ ἄριστοι φρουροὶ τῆς δημοσ. ἀσφαλείας.

ΗΤΟ ΚΑΙΡΟΣ

Διὰ τοῦ Συμβατικοῦ ἐπανέκαμψεν ἐξ Ἑλλάδος ὁ Π. Μητροπολίτης Κιτίου καὶ ὁ βουλευτὴς κ. Εὐάγ. Χατζηϊωάννου.

Ἤτο καιρὸς, διότι τὰ οἰκονομικὰ τῆς Μητροπόλεως Λάρνακος φέρονται βαίνοντα κατὰ κρημνῶν. Ἐξεδόθη πρό τινος κατασχετήριον ἐπὶ κινητῆς περιουσίας τῆς Μητροπόλεως πρὸς πληρωμὴν καθυστερουμένων ἐγγείων φόρων καὶ ἡ κατάσχεσις ἀνεκόπη, καταβληθέντος τοῦ ἡμίσεος ποσοῦ ἐπὶ συντόμῳ πληρωμῇ καὶ τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος.

ΑΥΣΤΡΙΑΚΗ ΦΑΡΣΑ

ΑΘΗΝΑΙ, 25)8 Δεκεμβρίου.— Ἀγγέλλεται ἐκ Βιέννης ὅτι ἡ Τουρκία ἐξεχώρησεν ὁριστικῶς τὴν Κύπρον εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

Μικρα Χρονικα

Ο ΚΑΙΡΟΣ ἐξακολούθησε πάντοτε βροχερὸς μὲ βραχύτατα διαλείμματα, ὥστε νὰ ἀποβαίνῃ ἐπιζήμιος, διότι δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἄροσιν καὶ σπορά.

Ἐν τῷ διαμερίσματι Μόρφου νέαι ραγδαῖαι κατέπεσον βροχαὶ ποτίσασαι ἐπαρκῶς τὴν γῆν καὶ διασκεδάσασαι τοὺς ἀπὸ τῆς παραταθείσης ξηροσίας φόβους τῶν γεωργῶν.

◆◆◆

ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ. Ἐν τῇ Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθησαν οἱ ἑπόμενοι διορισμοί.

Ὁ κ. Νίκος Χατζηγαβριὴλ προήχθη εἰς Γραμματέα Ε΄ τάξεως καὶ ἐκ τοῦ Διοικητηρίου μετετέθη εἰς τὸ Ἐπαρχ. Δικαστήριον.

Ὁ κ. Γ. Ἀγαθ. Γεωργιάδης προήχθη εἰς Γραμματέα ΣΤ΄. τάξεως καὶ μετετέθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν ταμεῖον.

◆◆◆

Ο ΠΑΝΟΣΙΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΣ Καθηγούμενος Κύκκου ἐπανέκαμψεν ἐκ τοῦ εἰς Ρωσσίαν Ταξειδίου του χάριν ὑποθέσεων τῆς Ι. Μονῆς του διὰ τοῦ συμβατικοῦ τῆς π. ἑβδομάδος, ἀγαγὼν ταύτας εἰς αἴσιον πέρας.

◆◆◆

ΕΝ ΛΗΜΟΠΕΤΡΙ τῆς Ἀμμοχώστου, καθ' ἃ γράφουσιν ἡμῖν ἐκεῖθεν, ὁ φιλόπονος διδάσκαλος κ. Κωνστ. Δ. Χριστοδουλίδης συνέστησε Σχολὴν νυκτερινὴν εἰς ἣν προσέρχονται ἀτὸ δύο ἤδη μηνῶν πλεῖστοι τῶν ἀγραμμάτων χωρικῶν καὶ ἰδία ποιμένες διδασκόμενοι καὶ φωτιζόμενοι καὶ εὐγνωμονοῦντες τῷ ζηλωτῇ διδασκάλῳ.

◆◆◆

ΕΚ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ἠγγέλθη ὁ αἰφνίδιος ὑπὸ συγκοπῆς θάνατος τοῦ πρὸ τινος ἀτυχήσαντος παρ' ἡμῖν Παραγγελιοδόχου **Δημοσ. Ν. Ρώσσου** καὶ ἀπελθοντος εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου εὗρε καλὴν ἐργασίαν καὶ ἤλπισεν ὅτι θὰ ἠδύνατο νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς πρὸς τοὺς δανειστάς του ὑποχρεώσεις.

Συλλυπούμεθα τῇ ἀπαρηγορήτῳ χήρᾳ καὶ τῇ πατριᾷ οἰκογενείᾳ τοῦ τεθνεῶτος, καὶ εὐχαριστοῦμεν τὴν συγγνώμην τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν δανειστῶν του ὑπὲρ αὐτοῦ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τελουμένης τῇ 1/14 Δεκεμβρίου Ἀρχιερατικῆς Ἱερουργίας ἐν τῷ ἐν Λευκωσίᾳ ναΐδριῳ τοῦ Ἁγ. Ἰακώβου ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγ Ἰακώβου τοῦ Πέρσου ἀναβληθείσῃ ἀπὸ τῆς ἐργασίμου Τετάρτης 27 λήγοντος διὰ τὴν Κυριακήν, πληροφορεῖται τὸ Σ. Κοινὸν ὅτι γενήσεται ἐν ταυτῷ ἀμέσως μετὰ τὴν Θείαν λειτουργίαν καὶ ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ αὐτόθι ἱδρυομένου Ἐκθετηρίου τοῦ πρώτου παρ' ἡμῖν Κοινοτικοῦ ἱδρύματος.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Σ. Σ. Κ. Φ. Ὁ ἐγκριτος ἰατρὸς κ. Εὐ. Γλυκὺς θὰ ἐμιλήσῃ «περὶ βρεφοκομίας» ἐν τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀπὸ φιλανθρωπικῆς ἀπόψεως.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 49 φύλλῳ τοῦ ὑπ' ἐμοῦ συντασσομένου «Μαστιγίου» κατεγράφη ἐν δημοσίευμα, ὃ ἐ:ιθετο ἐν ἀμφιβόλῳ ἡ ὑπόληψις τοῦ Ἀρχιμανδρίτου τῆς Μητροπόλεως Πάφου, ἐμμέσως δὲ τῆς προϊσταμένης αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς. Εἰς τὸ δημοσίευμα τοῦτο προέβην ἀπὸ χρηστοῦ συνειδότος συνεπείᾳ ἐπιστολῶν ἀνυπογράφων ἀποσταλεισῶν μοι ἐκ τῆς ἐπαρχίας Πάφου. Μὴ ἔχων τὰ μέσα ἀμέσου ἐρεύνης καὶ μὴ φανταζόμενος, ὅτι γίνομαι θῦμα κακῆς πίστεως ἀνθρώπων, ἐδημοσίευσα ὅσα μοι κατηγγέλθησαν. Ὁλ γον ἀμέσως μετὰ τὴν δημοσίευσιν λαβὼν ἀντιθέτους πληροφορίας, ἐξήτασα ἐπισταμένως καὶ αἱ ἔρευναί μου ὡς καὶ αἱ πληροφορίαι πεισθέντων ἀναμφισβήτητου καλῆς πίστεως μὲ ἔπεισαν ὅτι τὰ κατηγγελθέντα εἰς ἐμὲ εἶνε ἐντελῶς ψευδῆ καὶ ἀνυπόστατα ἐφειλόμενα εἰς τὴν κακοβουλίαν ἀνθρώπων συστηματικῶς καὶ διὰ λόγους ἐντελῶς ἀσχέτους πρὸς τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ Κλήρου, ἐπιβουλευομένων τὴν ὑπόληψιν ἀνωτέρων τῆς Μητροπόλεως Πάφου Κληρικῶν. Κατόπιν τοιαύτης πεποιθήσεως τὴν ὁποίαν ἐσχηματίσαμεν, θεωρῶ ἐπιβεβλημένον εἰς ἐμὲ ὡς καθῆκον παντὸς τιμίου ἀνθρώπου, νὰ ἐκφράσω καὶ πάλιν ὡς καὶ προηγουμένως ἐλευθέρως ἐξέφρασα τὴν λύπην μου διὰ τὸ δημοσίευμα καὶ διὰ τὴν στενοχωρίαν, ἡ ὁποία πολὺ δικαίως ἠδύνατο νὰ προξενηθῇ εἰς συκοφαντηθέντα ἔντιμα καὶ σεβαστὰ πρόσωπα καὶ νὰ δηλώσω ὅτι ἀποσύρω ἀνεπιφυλάκτως τὸ δημοσίευμα ἐκεῖνο, ἐξαιτούμενος συγγνώμην παρὰ τε τοῦ πικραθέντος γηραιοῦ Ἀρχιμανδρ:του καὶ τοῦ προϊσταμένου του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου.

Ἐν Κτήματι τῇ 25)8 Δεκεμβρ. 1913.

Ἰ. Περδίος

Διευθυντὴς τοῦ «Μαστιγίου».

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ

ΕΝ ΒΑΡΩΣΙΟΙΣ

Εἰς τὸ Πρακτορεῖον τοῦτο πωλοῦνται ὅλαι αἱ Ἑλληνικαὶ Ἐφημερίδες, πρὸς 1 γρόσιον, τὸ σατιρικὸν «Ρωμηὸς» πρὸς 1 1)2 γρόσιον, καὶ τὸ Περιοδικὸν «Ἑλλὰς» πρὸς 2 γρόσια.

Τὸ ἄνω Πρακτορεῖον ἐγγράφει καὶ καὶ συνδρομητὰς εἰς τὰ ἄνω ἡμερησίας ἐφημερίδας, μὲ 3μήνους, 6μήνους καὶ ἐτησίας συνδρομάς.

Ἐπίσης τὸ ἄνω Πρακτορεῖον ἀντιπροσωπεύει τὸ μοναδικὸν Ἑλληνικὸν εἰκονογραφημένον Περιοδικὸν «Ἀτλαντίς» ἐκδιδόμενον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς, καὶ ἐγγράφει σύνδρομητὰς ἐπὶ ἐτησίᾳ συνδρομῇ προπληρωτέᾳ ἐκ 12 σελινίων.

Ὁ Πράκτωρ

Γε. Β. Πάλμας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οἰκία κατὰ τὴν ὁδὸν χ΄ Χρίστου, ἐνορίαν Τριπιώτου, πλησίον οἰκίας Μ. Λουκαΐδου ὅπου ἄλλοτε τὰ Δικαστήρια. Περιλαμβάνει εἰς τὸ ἀνώγαιον 4 δωμάτια καὶ 4 ἄλλα εἰς τὸ ἰσόγαιον μετὰ πάντων τῶν ἄλλων χρειωδῶν καὶ ἄφθονον ὕδωρ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Κύρ. Ἰωαννίδη.

ΟΙ ΦΡΑΤΕΛΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΝΑΥΛΓΟΥΝΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑ... ΡΥΧΑ

Ὁ τηλέγραφος ἠγγειλε πρὸ δεκαπενθημέρου ὅτι τὸ Ἰταλικὸν θωρηκτὸν «Ἅγ. Γεώργιος» ἐξώκειλε εἰς ρύχας παρὰ τὴν Μεσσήνην τῆς Σικελίας.

Ἐν ἀγγλικῇ ἐφημερίδι ἀναγινώσκομεν τὰς ἀκολούθους λεπτομερείας:

«Ὁ Ἅγ. Γεώργιος» ἐν τῶν καλλίστων τεθωρακισμένων καταδρομικῶν τοῦ Ἰταλικοῦ Ναυτικοῦ κεῖται ἐξωκειλαν εἰς τὰς ρύχας τοῦ ἁλιευτικοῦ χωρίου Ἁγία Ἀγάθη (*Santa Agatha*) παρὰ τὴν βορειοδυτικὴν ἄκραν τοῦ Πορθμοῦ τῆς Μεσσήνης. Ὑπάρχει σοβαρὰ ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀνασώσεως αὐτοῦ.

Ἡ νέα καταστροφὴ ἐπῆλθε μικρὸν μετὰ τὸν ἀπόπλουν ἐκ Ρηγίου τῆς Καλαβρίας, ὅπου οἱ ἀξιωματικοὶ καὶ τὸ πλήρωμα εἶχον μετάσχει πανηγυρικοῦ συμποσίου. Ἀντὶ νὰ κατευθύνῃ τὸ σκάφος μεταξὺ Σκύλλας καὶ Χαρρύβδεως, ὁ ὑπαξιωματικὸς, ὅστις ὡδήγει αὐτό, ἐνῷ ὁ πλοίαρχος ἦτο ἀπησχολημένος εἰς τὴν περιποίησιν τοῦ Ναυάρχου *Cagni*, διέπραξε τὸ λάθος νὰ παραγνωρίσῃ τοὺς δύο φάρους τῶν Ἀκρωτηρίων Πελώρου καὶ Πέτζα καὶ ἔρριψε τὸ πλοῖον πράγματι ὁλοταχῶς κατὰ τῶν ρυχῶν».

Ἡ σκιὰ τοῦ πολυμηχάνου Ὀδυσσέως θὰ καγχάζῃ ὅτι αὐτὸς μὲν ἐπὶ σχεδίας διέφυγε τὴν Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρρυβδιν καὶ οἱ Ἰταλοὶ τοῦ 20οῦ αἰῶνος ἐναυάγησαν ἐκεῖ ἐπὶ θωρηκτοῦ (!)

Ρώμη, 4. (Βουλή). Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν ἀπαντῶν εἰς ἐπερωτήσιν ἀπήντησεν ὅτι ἡ προσάραξις τοῦ «Σὰν Τζώρτζιο» ὀφείλεται εἰς λάθος τῶν Φάρων. Οἱ ὑπεύθυνοι θὰ τιμωρηθοῦν. Αἱ ζημίαι τοῦ καταδρομικοῦ εἶνε ἐλαφραὶ καὶ ταχέως θὰ ἐπανακτήσῃ τὴν θέσιν του ἐν τῷ στόλῳ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ

ΥΨΗΛΟΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ

Εἰς προσφώνησιν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων κ. Ζαβιτσάνου, ἀναγγείλαντος, κατὰ τὰ νόμιμα, τὸν καταρτισμὸν τοῦ Προεδρείου, ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς:

«Κύριε Πρόεδρε,

Εὐχαρίστως ἀποδέχομαι τὴν ἀγγελίαν τοῦ καταρτισμοῦ τοῦ Προεδρείου τῆς Βουλῆς καὶ εὐχαριστῶ αὐτὸ διὰ τὴν ἐκδήλωσιν τῆς ἀναλλοιώτου πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ Στέμμα τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἔθνους ὡς καὶ διὰ τὰς εὐχὰς ὑμῶν ὑπὲρ Ἐμοῦ τῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ Βασιλικοῦ Μου Οἴκου.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης τὰ μέλη τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς, διότι εἰλικρινῶς συνῃσθάνθησαν μετὰ τῆς Οἰκογενείας Μου τὴν χαρὰν ἡμῶν ἐπὶ τῇ γεννήσει τῆς τρίτης θυγατρός Μου ἐν ἡμέραις ἐθνικῶν θριάμβων. Ἡ πνευματικὴ ἐπικοινωνία ἥτις ἐγεννήθη ἐπὶ τῇ βαπτίσει αὐτῆς μετοξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ Στρατοῦ Μου τῆς ἠπείρου καὶ τῆς θαλάσσης συσφίγγει ἔτι πλειότερον τοὺς ἀρρήκτους δεσμοὺς, οἵτινες μὲ συνδέουν πρὸς τὰς πολεμικὰς δυνάμεις τῆς χώρας.

Χαίρω ἰδιαιτέρως, κύριε Πρόεδρε, διότι ἐτονίσατε τὴν ἀνάγκην τῆς ἀόκνου, μεμελημένης καὶ εἰλικρινοῦς ἐργασίας πρὸς συμπλήρωσιν καὶ συνέχισιν τῆς ἐνδόξου σελίδος τῆς ἐθνικῆς ἱστορίας, ἣν συνέγραψε διὰ τῆς γεναιότητός του καὶ τοῦ τιμίου του αἵματος ὁ στρατός Μου. Ἡ Ἑλλὰς νῦν ἔζησεν εἶνε καιρὸς τώρα διὰ τῆς ἐργασίας ἡμῶν ὅλων νὰ ἐδραιωθῇ χιερῶς. Τὰ τέκνα της ἵστανται ἕτοιμα πρὸς πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς πᾶσαν θυσίαν.

Εἴμεθα λαὸς ἑνιαῖος, μίαν γλῶσσαν ὁμιλοῦμεν, ἕνα Θεὸν προσκυνοῦμεν, μίαν θέλησιν ἔχομεν νὰ ζήσωμεν ὡς ἐλευθεροι ἔθνος, νὰ διατηρήσωμεν ἀκμαῖον καὶ ἐνερδίσαμεν καὶ θὰ ζήσωμεν καὶ θὰ τὰ τηρήσωμεν.

Εἴθε ὁ Ὕψιστος, κύριοι, νὰ εὐλογῇ τὰς ἐργασίας ὑμῶν, ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος».

Ἀθῆναι, 4 Δεκεμβρίου.—Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς. Βουλευταὶ διαφόρων ἀποχρώσεων ἠγόρευσαν κατὰ τῆς Ἰταλικῆς πολιτικῆς εἰς τὸ Ἠπειρωτικὸν ζήτημα.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κ. Διομήδης προέβη εἰς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ 1913. Τὰ μὲν ἔσοδα συμπεριλαμβανομένου τοῦ δανείου τῶν 140 ἑκατομμυρίων καὶ τῶν εἰσπραχθέντων 48 ἑκατομ. ἐκ τῶν νεοκτηθέντων μερῶν ἀνέρχονται εἰς 312 ἑκατομ., τὰ δὲ ἔξοδα εἰς 413.

Ἡ εἰδικὴ πολεμικὴ δαπάνη ἀνέρχεται εἰς 279 ἑκατομ. ἡ διὰ τὴν περιθαλψιν τῶν προσφύγων εἰς 27. Τὸ ἔλλειμμα ἀνέρχεται εἰς 100 ἑκατομμύρια.

5.—Διὰ Β. Διατάγματος κηρύσσεται ἡ ἀποστρατεύσις μέχρι τῆς 1ης τοῦ Δεκεμβρίου.

Ἐκλήθησαν οἱ κληρωτοὶ τοῦ 1914 ὅπως προσέλθουν ὑπὸ τὰς σημαίας τὴν 1ην Δεκεμβρίου.

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Εἰς τὸ Ζάππειον μέγαρον καὶ ἐνώπιον τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἐγένετο τὴν προπαρελθ. Κυριακὴν ἡ πέμπτη κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ στόλου, καθ' ἣν ἐξήχθησαν κατὰ σειρὰν οἱ κάτωθι ἀριθμοὶ κερδίζοντες τὸ ἐναντι συμειούμενα ποσά:

45197	Δραχμὰς	80000
45117	»	20000
38737	»	2500
76397	»	2500
53115	»	1000
65656	»	1000
16703	»	1000
72985	»	1000
64656	»	1000
71243	»	1000

Ἀκολούθως ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι 15 ἀριθμοὶ κερδίζοντες ἀνὰ 400 δραχμὰς ἕκαστος.

44047 72753 99158 51430 76889
07733 79028 91670 65367 24328
86736 24371 54157 32041 41405

Κατόπιν ἐξήχθησαν οἱ κάτωθι 25 ἀριθμοὶ, κερδίζοντες ἕκαστος ἀνὰ 200 δραχμάς.

12782 38874 92050 51684 62939
06327 24253 20691 12764 99329
36556 40315 40168 22701 34436
26189 17999 40722 39286 85344
58472 93045 59215 38951 04936

Τέλος κερδίζουν ἀνὰ 40 δραχμὰς ἕκαστος οἱ ἑξῆς ἀριθμοί.

02496 57213 74213 89044 43816
49742 28591 58122

Ἀνὰ 40 δραχμὰς ἐπίσης κερδίζουν πάντες οἱ λήγοντες εἰς 97.

Πάντες οἱ λήγοντες εἰς 117, εἰς 737, εἰς 397, εἰς 115, εἰς 656, εἰς 703, εἰς 985, εἰς 656 καὶ εἰς 243.

Πάντες οἱ λήγοντες εἰς 4047, εἰς 2753, εἰς 9158, εἰς 1430, εἰς 6889 καὶ εἰς 7733.

Σημειωτέον, ὅτι τὰ κέρδη ἀναγράφονται εἰς ἀκέραιον, ἑπομένως οἱ κάτοχοι μονοδράχμων γραμματίων κληρωθέντων δικαιοῦνται μόνον εἰς τὸ τέταρτον τοῦ κέρδους, οἱ δὲ κάτοχοι διδράχμων εἰς τὸ ἥμισυ.

ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΗ ΑΜΥΝΑ

Προερχόμενος ἐξ Ἀλβανίας ἀφίκετο εἰς Ἀθήνας ὁ Ἕλλην Διοικητικὸς Ἐπίτροπος κ. Γάγαρης, ὅστις ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἡ ἀπόπειρα συνελεύσεως ἐν Σκόδρᾳ πρὸς συνένωσιν ἁπάντων τῶν Ἀλβανῶν εἰς μίαν Κυβέρνησιν ἀπέτυχε, μὴ ἐπιτευχθείσης οὐδὲ κἀν τῆς ἐκάρξεως τοῦ πρὸ τοῦ συγκληθέντος συνεδρίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν διοίκησιν τῆς Αὐλῶνος, αὕτη προσομοιάζει πρὸς τὰς πρὸ τοῦ πολέμου ἐνεργείας τῶν Νεοτούρκων, καθότι συνεκεντρώθησαν ἐν Αὐλῶνι διάφοροι νεαροὶ θερμοκέφαλοι σωβινισταὶ, οἱ ὁποῖοι ἀντιστρατεύονται εἰς τὰς προσπαθείας τοῦ Κεμὰλ βὲη πρὸς σύμπηξιν φιλελευθέρας διοικήσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ Ἠπειρωτικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον κρατεῖ σύμπασαν τὴν χώραν ἀνάστατον, ὁ Ἠπειρωτικὸς λαὸς ἐν γένει δείκνυται εὐοίωνος διότι ἔχει πεποίθησιν εἰς τὰ ἀπαράγραπτα δίκαιά του καὶ ἐμπνέεται ὑπὸ τῶν μεγίστων καὶ ὑψηλοτέρων ἀποφάσεων. Καθὼς ἀγγέλλεται ἐξ ἁλων τῶν μερῶν τῆς βορείου Ἠπείρου, ὁ λαὸς εἶνε ἀποφασισμένος νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἐλευθερίαν του διὰ πάσης θυσίας, ἐντεῦθεν δὲ ἀρυόμενοι δυναμυγδόλοι κατέχονται ὑπὸ τῆς γαλήνης τῶν μεγάλων ἀποφάσεων τὰς ὁποίας κανεὶς δὲν δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀτιμωρητεί.

ΑΘΗΝΑΙ, 20)3 Δεκεμβρ.—Εἰς τὴν Κορυτσᾶν ἐτελέσθη παννύχιος λιταγεία.

Ἄνδρες καὶ γυναῖκες διενυκτέρευσαν γονυπετεῖς καὶ ἐκοινώνησαν τῶν ἀχράντων μυστηρίων.

Ὡρκίσθησαν καὶ ὡπλίσθησαν ἵνα ἀμυνθοῦν κατὰ πάσης ἀποπείρας ἀλβανοποιήσεως τῆς χώρας των.

Ἀθῆναι, 21)4.—Σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν διάφοροι βουλευταὶ ἐπετέθησαν δριμύτατα κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν Δυνάμεων διὰ τὰ σύνορα τῆς Ἠπείρου. Ἐδήλωσαν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος θὰ ὑποστηρίξῃ δι' ἁλων τῶν μέσων του κατὰ τὴν δύναμίν του τοὺς κατοίκους τῶν περιφερειῶν τούτων εἰς τὸν ἀγῶνά των κατὰ τῆς ἀδικίας.

Ἀθῆναι, 25)8.—Ἐξακολουθουσῶν τῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν Δυνάμεων ἐπὶ τῆς Ἀγγλικῆς προτάσεως διὰ τὰ νοτιοαλβανικὰ σύνορα, ἐξεδηλώθησαν ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Αὐστρίας ἐπιθυμίαι ὅπως ἡ ὁριθετικὴ γραμμὴ ὑπερβῇ τὴν ἀπὸ Στόλου εἰς Κορυτσᾶν καὶ προσεγγίσῃ τὴν Σαγιάδαν.

Ἡ Ἑλλὰς διεμαρτυρήθη ἐν διακοινώσει πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τὸ προσγενόμενον ἀδίκημα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὁριθεσίας τῶν νοτίων Ἀλβανικῶν συνόρων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπιμένει διὰ τὴν ὁριθετικὴν γραμμὴν τὴν διαχαραχθεῖσαν ἐν τῷ ὑπομνήματι, ὅπερ ὑπέβαλεν ὁ κ. Βενιζέλος εἰς τὴν Πρεσβευτικὴν Συνδιάσκεψιν.

Ἀθῆναι, 26)9.—Εἰς τὴν Πρέβεζαν συνεκροτήθη ἔνοπλον συλλαλητήριον, καθ' ὃ συνετάχθη καὶ ἐψηφίσθη ψήφισμα διαμαρτυρίας πρὸς τὰς Δυνάμεις διὰ τὸ Ἠπειρωτικὸν ζήτημα.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ

ΔΙΑ ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ

Κατ' αὐθεντικὴν ἀνακοίνωσιν, ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπέδωκε πρὸς τὰς Μ. Δυνάμεις ἀνακοίνωσιν ἀφορῶσαν τὸ Ἠπειρωτικὸν ζήτημα.

Διὰ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀναφέρεται εἰς τὴν πρὸ μηνὸς γενομένην ἀπάντησιν εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Αὐστρίαν, τὴν γνωστοποιηθεῖσαν καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Δυνάμεις, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐτονίζετο ὅτι δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς κριτήριον διὰ τὴν χάριν τῶν Ἠπειρωτικῶν συνόρων μόνον ἡ μητρικὴ γλῶσσα, ἀλλὰ καὶ ἡ θρησκεία καὶ ἡ ἐθνικὴ πρὸ παντὸς συνείδησις τῶν πληθυσμῶν, οὗ, ἀμφισβητοῦν ὡς Ἀλβανικούς.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπανέρχεται εἰς τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς τὴν ἐν Λονδίνῳ Πρεσβευτικὴν Διάσκεψιν ὑπόμνημα ὡς πρὸς τὴν χάριν τῶν βορείων συνόρων τῆς Ἠπείρου καὶ δηλοῖ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ΕΜΜΕΝΕΙ εἰς τὴν ἐν τῷ ὑπομνήματι ἐκείνῳ καθοριζομένην συνοριακὴν γραμμὴν, διότι πᾶσα ἄλλη, καὶ ἰδίως ἡ τελευταία προτεινομένη ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας λύσις, ὄχι μόνον εἶνε ἄδικος, ἀλλὰ παραδίδει 140 χιλιάδας Ἑλλήνων εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ δὲν παρέχει οὐδεμίαν, οὔτε οἰκονομικὴν, οὔτε στρατηγικὴν βάσιν, ἀλλ' ἀφίνει πάντα τὰ πλεονεκτήματα εἰς τὴν Ἀλβανίαν καὶ πάντα τὰ μειονεκτήματα εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Τονίζεται ἀκόμη ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὑπέδειξεν εἰς τὰς Δυνάμεις ὅτι τὸ ἔργον τῆς Διεθνοῦς ἐπιτροπῆς δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ, ἐφ' ὅσον ὡς βάσις αὐτοῦ ἐτίθετο ἡ ἔρευνα τῆς μητρικῆς γλώσσης. Τοῦτο δὲ ἀπεδείχθη ἀληθὲς, διότι ἡ ἐπιτροπὴ ἐσταμάτησε μὴ δυνηθεῖσα νὰ προχωρήσῃ ἐπὶ τοιαύτης βάσεως. Ἐνῷ δὲ τὸ ἔργον αὐτῆς ἀνεκόπη, προέβη εἰς τὴν πρότασιν περὶ νοτίων συνόρων, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν οὔτε τὴν ἐθνολογικὴν ὑπόστασιν, οὔτε τοὺς ἱστορικοὺς λόγους, οὔτε κυρίως τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν τῶν πληθυσμῶν, οἵτινες διὰ τῆς νέας χαράξεως παραδίδονται εἰς τὴν Ἀλβανίαν, οὐδὲ τοὺς πόθους αὐτῶν.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐν τέλει τῆς ἀνακοινώσεώς της παριστᾷ τὸ ἄδικον, ὅπερ προσγίγνεται εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τῆς νέας ὁριθεσίας, μὴ ἀνταποκρινομένης εἰς τὰ Ἑλληνικὰ δίκαια, καὶ ἐπιμένει ὅτι ἡ μόνη δικαία καὶ ἱκανοποιοῦσα ἀμφότερα τὰ μέρη εἶνε ἡ ὑποδειχθεῖσα διὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ κ. Βενιζέλου συνοριακὴ γραμή. Ἐκ τῆς ἀνακοινώσεως ταύτης καταφαίνεται ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἰς οὐδεμίαν προέβη ὑποχώρησιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Ἠπείρου, ἀλλὰ ἐμμένει εἰς ὅσα ἀρχικῶς ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου διετύπωσε πρὸς τὰς Δυνάμεις.

ΤΟ ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ρώμη, 4.—Ἐν σχέσει πρός τινας πολεμικὰς τοῦ ξένου τύπου διὰ τὴν Ἰταλικὴν πολεμικὴν εἰς τὸ Αἰγαῖον τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐξωτερικῶν τῆς Ἀγγλίας ἐδημοσίευσεν ἀνακοινωθὲν δηλοῦν ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἀγνοεῖ ὅτι ὑπάρχει οἱαδήποτε μεταβολὴ εἰς τὸ ζήτημα τῶν νήσων, ἀφ' ἧς ἐποχῆς ὁ σὲρ Ε. Γκρέϋ προέβη εἰς τὰς γνωστὰς δηλώσεις.

Τὸ ἀνακοινωθὲν προσθέτει ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔχει πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς δοθείσας ὑπὸ τῆς Ἰταλίας διαβεβαιώσεις διὰ τὸ ζήτημα τοῦτο ἐν σχέσει πρὸς τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης.

Ἀθῆναι, 22)5.—Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου ὅτι ἡ Ἀγγλία ὑπεχώρησεν εἰς τὸ Ἠπειρωτικὸν ζήτημα, ἐξασφαλίσασα τὴν ἑλληνικὴν ἔποψιν διὰ λύσιν τοῦ νησιωτικοῦ.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Πετρούπολις, 22)5.—Ἡ «Ἐφημερὶς Χρηματιστηρίου» λέγει ὅτι ἐὰν ἡ γερμανικὴ ἀποστολὴ μεταβῇ εἰς Τουρκίαν ἡ Ρωσσία θὰ ζητήσῃ ὡς ἀνάλλαγμα ὅπως ἡ διοίκησις ἑνὸς ἄλλου σώματος ἀνατεθῇ εἰς Ρῶσσον, Ἄν λοιπὸν ἡ Γαλλία ἀξιωματικὸν ἀπὸ τοὺς Γερμανοὺς ἀξιωματικοὺς μὴ ἀσχοληθῶσιν εἰς τὰς ἀχυρώσεις τοῦ Βοσπόρου ἢ τῶν Δαρδανελλίων καὶ ὅπως ἐν περιπτώσει περιπλοκῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡ διοίκησις τοῦ πρώτου σώματος ἀνατεθῇ εἰς Τοῦρκον ἀξιωματικόν.

Κωνσταντινούπολις, 21)4.—Συνεπείᾳ τῆς ἐντάσεως τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο μερίδων τοῦ Κομιτάτου θεωρεῖται πιθανὴ ἡ ἀντικατάστασις τοῦ Μ. Βεζύρου ὑπὸ τοῦ Χιλμ